

EESTI

25

PORDILEHT

KAUNEIMA

RANNAMANTLI,
PYJAMA või
SUVEKLEIDI,

SOLIIDSEIMA

ÜLIKONNA- või
MANTLIRIIDE
o s t a t e

HERMAN RÕIVAS'ed

KODUMAA VABRIKUTE
RIIDEKAUPLUSEST

TALLINNAS
Estonia pst. 11

Müük suurel ja väikesel arvul

A|S. „EESTI REISIBÜROO“

PEAKONTOR: Tallinn, Kinga 3. Tel. 433-20

OSAKONNAD: Tartu, Suurturg 7. Tel. 3-72
Pärnu, Rüütli t., Endla majas
Tel. 1-13
Tallinn, Baltijaam. Tel. 438-92

Raudteepiletite müük:

- a) kõikidesse kodumaa jaamadesse
- b) kõikidesse euroopa suurematesse linnadesse

Laevapiletite müük:

- a) kõikidel kodumaa ja Baltimere liinidel
- b) ookeanipiletid inglise, saksa, prantsuse, rootsi, hollandi, itaalia ja ameerika laevaliinidel, kõikidesse suurematesse ulgumere sadamaisse

Esitus ja agentuur kõikidest suurematest euroopa reisibüroodest

Rahavahetus ning valuuta ost ja müük turistidele

Välismaa passide ja viisumite muretsemine

Ringreisipiletid turistidele terves Euroopas

Õhusõidupiletid „Aero“, „Deruluft“ ja „Lot“ liinidel

Kobalikkude omnibussi liinide piletid, o-ü. „Mootor“ ja teised

Nõuanded ja arvestused reisude kohta tasuta

NOKIA- kalosse ja -botikuid

Peale selle laos
saadaval:

- „Nok'a“ tuntud jalgratta välis- ja sisekummid
- „Nokia“ kummist säärsaapad
- „Nokia“ kummist masinarihmad
- „Nokia“ voolikud
- „Nokia“ perenaiste kummikindad
- „Nokia“ hapekindad
- „Nokia“ kirurgilised kummikindad
- „Nokia“ arstlikud kummitarbed jne.

S. K. T. A. S. NOKIA'se peaesindaja O. TAMBERG,

Tallinnas, Lai 5. Postkast 337. Kõnetraat 432-85, 437-35

EESTI SPORDILEHT

SPORDITEADUSLIK KUUKIRI

16. AASTAKÄIK

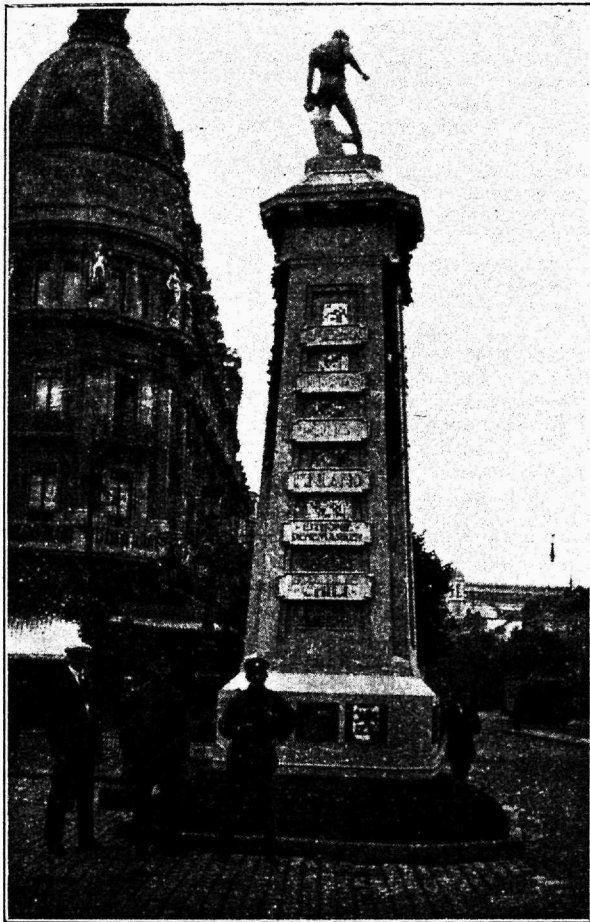
Nr. 6

JUUNI

1935

Toimetaja: **A. ADORF.** Toimkond: maag. **E. Grünberg,**
dr. **E. Kirschenberg,** **A. Kleinberg** ja **T. Muru.**

Toimetus ja talitus: Tallinn, Raekoja pl. 9, tel. 444-28

Linnades, kus korraldatakse olümpiamängud, püstitakse alati nende mälestamiseks n. n. olümpiasammas. Sellele on märgitud kõik mängudest osavõinud rahvuste nimed. Kõrvalpildil Antverpeni olümpiasammas, millel esmakordselt ka Eesti nimi (Esthonie) on märgitud alt teisel plaadil koos Daaniga (Denemarken)

Ateena-Berliin

VANA-GREEKAS peeti 1200 aasta vältel, alates 776. a. e. Kr. kuni 394. a. p. Kr., kokku 293 olümpiat. Nad oleksid jatkunud veelgi, kuid 395. a. vallutasid gootid kuningas Allarichi juhtimisel Olümpia püha paiga ja tegid lõpu olümpiamängudele. 522. ja 551. a. asetleidnud suured maavärisemised muutsid greeklaste mängude koha rusudeks ja endine viljakandev maa on nüüd liivaga maetud kõrveks.

Mida aga maavärisemised purustada ja liiv mätta ei suutnud, oli olümpia-mõiste. 1502 aastat pärast greeklaste viimaseid olümpiamängusid alustas parun Pierre de Coubertin modernaja olümpiamängude ajaloo. 1896. a. peeti esimesed uued olümpiamängud. Ja mitte enam Vana-Greekas, vaid Uus-Greekas, ja mitte enam ainult greeklaste, vaid kogu maailma osavõtul.

Ateena 1896. a. olümpiamängudest on möödunud kümme olümpiaadi, s. t. kümme korda neli aastat, ja varsti on täitumas 11. olümpiaad. Alates Ateenast kuni Los Angelesini on iga järgmine olümpia oma võimsuselt ületanud eelpeetud olümpia. Vägevaim neist oli kahtlemata Los Angelesi olümpia. Mängusid jälgitud vaatajate arvuga, tehniliste tulemuste kõrgusega jne. kujunesid Los Angelesi mängud võrreldes varempeetud mängudega rekordseteks.

Ainult ühes punktis ei suutnud Los Angelesi mängud oma eelkäijatega võistelda: esinenud olümpia-

atleetide arvuga. Los Angeles ei olnud maailmale parimaks tsentriks rohkemal arvul olümpiaatleetide kokkumeelitamiseks. Los Angelesis koos Lake Placidi talimängudega viibis kokku „ainult“ 1700 olümpiaatleeti, millise arvuga ta kümne olümpia seas omab tagant viienda koha. Viieandagi üksnes selle tõttu, et 6. olümpial, mis oli määratud 1916. aastaks Berliini ja pidamata jäi maailmasõja tõttu, ei viibinud ühtki olümpiaatleeti.

Seni on kõige suuremal arvul olümpiaatleete annud Amsterdami mängud 1928. a. Nende mängude päralt olev rekord on 3905. Edasi järjestuvad mängud olümpiaatleetide rohkusega järgmiselt: 1924. a. Pariis — 3385, 1912. a. Stokholm — 3282, 1920. a. Antwerpen — 2731, 1908. a. London — 2084, 1932. a. Los Angeles — 1700, 1904. a. St. Louis — 595, 1896. a. Ateen — 484, 1900. a. Pariis — 427 ja 1916. a. Berliin — 0 osavõtjat. Kokku on kõigil modernaja olümpiamängudel viibinud 18.593 atleeti. Kaasa on arvatud ka taliolümpiamängudest osavõtnud atleetid. Kuigi olümpiaatleetide üldarv maailmas tegelikult mõne saja võrra väheneb, sest paljud on viibinud järjest mitmetel olümpiamängudel, siis veidi väiksemgi arv on küllaldaselt suur.

Kõigist peetud olümpiamängudest on osa võtnud ainult neli riiki — Austraalia, Greeka, Inglise ja USA. Pudunud ainult ühest on: Daani, Norra, Prantsuse ja Rootsi. Eelseis-

vate mängude korraldaja Saksa on puudunud Antwerpeni ja Pariisi mängudest. Soome esines esmakordselt 4. mängudel — 1908. a. Londonis — ja sest ajast osa võtnud kõigest ülejäänud mängudest.

Kokku on atleete olümpiamängudele saatnud 52 riiki. Nende osavõtu kohta mängudest märgib täpsemalt käesoleva kirjutuse lõppu lisatud tabel.

Neid riike, kes seni pole osa võtnud olümpiamängudest, on ainult üksikud. Ja vähestestki senipuudunustest stardivad Berliinis Afganistan, Peruu ja Honduras, kes end juba on üles annud.

Igast olümpiast on rahvuseid osa võtnud järgmisel arvul: 1896. a. — 13, 1900. a. — 14, 1904. a. — 10, 1908. a. — 23, 1912. a. — 28, 1920. a. — 29, 1924. a. — 44, 1928. a. — 46, 1932. a. — 38 ja 1936. a. Berliinis — ? Seni on Berliini ja sellega seoses Garmisch-Partenkircheni kokku end registreerinud 49 rahvust, seega rekordne arv. Kuid võimalik on veel mõne rahvuse juuretulek. Näiteks pole oma otsust seni langedanud Leedu, Kuuba, Ecuador, Panama j. t. Võimalik on, et Berliini koguneb kuni 60 riiki.

Berliini olümpiamängud kujunevad rekordseteks ka olümpiaatleetide arvuga. Mida lähemale Berliini mängudele, seda intensiivsemaks muutub kogu maailma ettevalmistustöö. Maa-keraga igast nurgast tuleb teateid olümpiaekspeditsioonide moodustamisest. Uus-Meremaa lubab saata 50

ANTVERPENI OLÜMPIAMÄNGUD. Eesti olümpiaimeeskond enne defileed (vasakul) ja koolimaja ees, kus Antwerpenis elati (paremal).

inimest, Jaapan, kes Berliinist üks kaugemaid riike, saadab 350 mees- ja naisvõistlejat, Tšehhoslovakkia läkitab juba üksnes Garmisch-Partenkircheni mängudele üle 100 talispordlase. Juba ainult need arvud on eelduseks, et Berliini ja Garmisch-Partenkircheni võib kokku tulla üle 5000 olümpiaatleedi, rääkimata võimlemisdemonstratsioonidele sõitvatest, keda koguneb vast teine 5000.

Olümpiakandidaatidele antakse viimast lihvi. Inglise on olümpiatreeneriks kutsunud kuulsa norralase Charles Hoffi, kes saareriigi kergejõustiklasi õpetab peamiselt hüpetes ja visetes, millistel aladel inglased seni nõrgemad kui jooksudes. Austria on kokku leppinud ameerikalase Bruce'iga treeneriks tulekuks. Välistreenereid on ka teistel riikidel.

Mitmed laevaliinid on otsustanud anda kuni 35% hinnaalandust olümpiasõitjatele. Hinnaalandust oma raudteedel on lubanud ka mitmed riigid läbisõitvatele olümpia-ekspeditsioonidele. Igal pool sirutatakse kätt üksteise abistamiseks.

Olümpiamängud on rahu ja sõpruse pühadeks. Juba Vana-Greekas olid esimesed olümpiamängud rahupühadeks. Enne seda korraldasid Greekas erimaakonnad omaette võistlusmängusid, mis tekitas üksteise vastu meelepaha. Lõppeks, nagu räägib ajalugu, leppinud Delfi oraakli manitsusel Elise ja Pisatise kuningad Iphitos ja Kleosthenes ühiste olümpiamängude korraldamiseks, mis peeti ka 776. a. e. Kr. Hiljem liitusid sellele kokkuleppega ka teised maakonnad. Eelseisvadki olümpiamängud Berliinis tulevad pidamisele üksnes siis, kui maailmas valitseb rahu.

Berliini olümpiamängude kava on laialdasem kõigi varemate mängude omadest. Osa aladid pole küll otseselt olümpilised, s. t. nende alade võitjatele ei jagata olümpiamedaleid, kuid et võistlused nendel aladel peetakse ühel ajal olümpiamängudega, siis on ka neil olümpia tähendus.

Mängud algavad 1. augustil ning vältavad 16. augustini. Üksikute alade viisi on võistluste tähtpäevad järgmised:

- 1. aug. — olümpiamängude avamine.
- 2.—9. „ — kergejõustik.
- 2.—9. „ — maadlus.
- 2.—6. „ — modern-viievõistlus.
- 2.—15. „ — vehklemine.
- 2.—14. „ — maahoki.
- 2.—5. „ — tõstmine.
- 3.—15. „ — jalgpall.
- 3.—8. „ — polo.
- 4.—14. „ — purjetamine.
- 6.—8. „ — laskmine.
- 6.—14. „ — käsipall.
- 6.—10. „ — rattasõit.
- 8.—15. „ — ujumine.

- 8.—14. „ — korvpall.
- 10.—15. „ — poks.
- 10.—12. „ — võistlusvõimlemine.
- 11.—14. „ — aerutamine.
- 12.—15. „ — ratsutamine.
- 16. „ — lõpupidustused.

Peale selle on veel lennu-, pesapalli- ja võimlemise-demonstratsioonid. Olümpia-kunstinäitus on 15.—16. aug.

Mitu olümpiaatleeti sõidab Berliini Eestist? Lõplikult on see alles otsustamata. Esialgu näib tõenäolisena, et

Eesti saadab Berliini 10—15 kergejõustiklast, 4—5 maadlejat, 1—2 tõstjat, kuni 15 jalgpallimeest ja 8 korvpallimeest. Lahtine on veel poksijate ja ujujate saatmine. Garmisch-Partenkircheni on Eesti üles annud 10 meest. Omaalgatusel sõidavad jääpurjetajad ja, väga võimalikult, ka jahipurjetajad ning laskurid.

Igal juhul tuleb loota, et Berliini saadab Eesti võimalikult suurema ekspeditsiooni, mitte alla 50 inimese.

Olümpiamängudest osavõtnud rahvused

	I 1896	II 1900	III 1904	IV 1908	V 1912	VII 1920	VIII 1924	IX 1928	X 1932	
	Pa- Ateen	St. riis	St. Louis	St. London	Stock- holm	Ant- werpen	Pariis	Amster- dam	Los Angeles	Kokku
Am. Ühendriigid	23	39	531	122	174	295	315	297	377	2173
Argentiina	—	—	—	1	—	1	79	109	35	225
Austraalia	5	7	1	30	26	13	33	19	9	143
Austria	11	8	—	7	98	—	45	97	14	280
Belgia	—	—	—	87	39	342	191	225	12	896
Erasilia	—	—	—	—	—	21	11	—	59	91
Bulgaaria	—	—	—	—	—	—	33	6	—	39
Daani	5	16	—	80	632	154	65	84	25	1061
Ecuador	—	—	—	—	—	—	3	—	—	3
Eesti	—	—	—	—	—	15	43	24	2	90
Egiptus	—	—	—	—	1	19	32	37	—	89
Filipiinid	—	—	—	—	—	—	1	4	8	13
Greeka	306	28	13	20	29	52	37	26	10	521
Haiiti	—	—	—	—	—	—	3	2	2	7
Hiina	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1
Hispaania	—	—	—	—	—	60	82	91	6	239
Hollandi	7	—	—	119	38	130	148	292	26	760
Iiri	—	—	—	—	—	—	51	29	8	88
India	—	2	—	—	—	5	11	24	18	60
Inglise	28	42	1	720	293	230	281	250	77	1922
Island	—	—	—	1	2	—	—	—	—	3
Itaalia	—	6	—	68	66	177	225	219	116	877
Jaapan	—	—	—	—	2	15	18	49	135	219
Jugoslaavia	—	—	—	—	2	11	54	53	1	121
Kanada	—	—	4	91	36	53	73	101	180	538
Kolumbia	—	—	—	—	—	—	—	—	3	3
Kuuba	—	—	4	—	—	—	9	1	—	14
Leedu	—	—	—	—	—	—	18	13	—	31
Luksemburg	—	—	—	—	18	26	53	58	—	155
Läti	—	—	—	—	—	—	43	16	2	61
Lõuna-Aafrika	—	—	3	14	21	39	29	25	12	143
Malta	—	—	—	—	—	—	—	9	—	9
Mehhiko	—	—	—	—	—	—	15	43	70	128
Monako	—	—	—	—	—	6	6	8	—	20
Norra	—	3	7	73	229	200	73	85	30	700
Panama	—	—	—	—	—	—	—	1	—	1
Poola	—	—	—	—	—	—	82	108	36	226
Portugal	—	—	—	—	6	14	30	42	7	99
Prantsuse	41	189	—	224	102	301	362	311	74	1604
Rodeesia	—	—	—	—	—	—	—	2	—	2
Rootsi	3	8	—	182	702	280	190	130	68	1563
Rumeenia	—	—	—	—	—	—	46	40	5	91
Saksa	14	45	20	84	185	—	—	299	112	759
Schveits	10	—	—	1	1	84	159	212	22	489
Soome	—	—	—	65	204	62	121	99	50	601
Tšehhoslovakkia	—	4	—	21	45	120	146	114	11	451
Tšhiili	1	—	—	—	14	2	13	42	—	72
Türgi	—	—	—	1	2	—	25	41	—	79
Ungari	30	30	11	67	137	—	93	137	53	558
Uruguai	—	—	—	—	—	—	34	21	1	56
Uus-Meremaa	—	—	—	—	—	4	4	10	23	41
Vene	—	—	—	6	178	—	—	—	—	184
Kokku	484	427	595	2084	3282	2731	3385	3905	1700	18.593

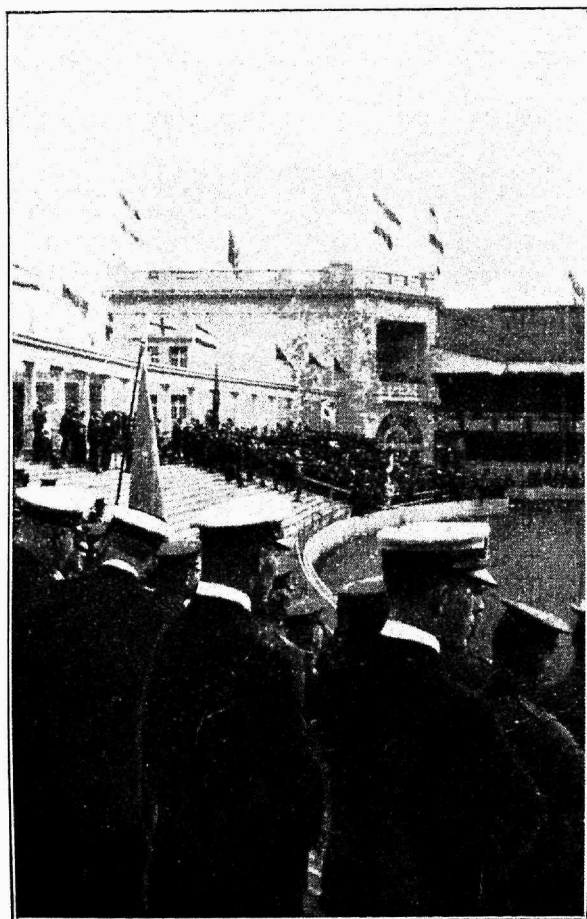
pallingu-määrusis

Tähtsa osa tennisemängus omab palling (service). Sageli üldiselt mängutehniliselt nõrgem mängija muutub tasavägiseks vastaseks tänu tugevale pallingu-gule, mis seab ta pallingu puhul eelistatud seisukorda. Tehnika areng, mis viimistlenud reketite konstrukt-siooni ja pallide vastupidavuse võimet, on ühtlasi või-maldanud pallingu efekti suhteliselt viia kõrgele ta-semele. Selle tagajärjel tähtsamates tennis-tsentrumi-tes, kus leidub häid pallingu omajaid, on kerkinud kü-simus, kuidas reguleerida tennis-määrusi nii, et pal-luri suuresti eelistatud seisukoha mõju vähendada (meie mängijaid see kahjuks ei puuduta, kuna palling on neil nõrgimaks osaks). Anname allpool ülevaate selle küsimuse arengust „Tennis ja Badmingtoni“ andmeil. Juba Rahvusvahelise Tenniseliidu (F. L. T.) istungil 1934. a. märtsis tehti ettepanek mängumääruste p. 7 muutmiseks.

Praegu kehtiv määrus on järgmine:

Pallingu ajal pallur

- a) ei tohi muuta oma asendit käies ega joostes,

ESTI LIPP ESMAKORDSELT OLÜMPIA VÕIDU-MASTIS — Antwerpenis pärast J. LOSSMANI hõbe-medali saavutamist maratonis. Eesti lipp teiste lippude seas keskel. Pildil on vaevalt välja tulnud üksnes must riba Eesti lipust.

- b) peab säilitama ühenduse maapinnaga,
c) ei tohi puudutada kummagi jalaga otsjoont.
Lõuna-Aafrika liidu ettepanekul see määrus tuleks muuta järgmiseks:

„Pallur peab pallingu ajal mõlema jalaga asuma tagapool otsjoont.“

Selle ettepanekuga taheti saavutada suuremat liht-sust selles määru-ses, milline on võrdlemisi keeruline ja raskelt kontrollitav ka eriti selleks otstarbeks seatud joonehinduril. Olgugi et enamik pooldas kavatsust, millega kõik etteheited kehtivale reeglile oleksid kõr-valdatud, siiski L.-Aafrika ettepanekut ei peetud ide-aalseks lahenduseks. Küsimus otsustati anda üle eri-komiteele, kes koosnes Prantsuse, Saksa, Inglise, L.-Aafrika ja Ameerika esindajaist. Komiteele anti laial-dane võim lõpliku otsuse tegemiseks, kas kehtiv mää-rus jätta endiseks või mitte ja tulemused ette kanda 1935. a. koosolekul.

L.-Aafrika ettepanek põhjenes sellel, et käimine, jooksmine või hüppamine pallingu ajal mingit kasu ei too ja see keeld järelikult oleks asjatu.

6. juulil 1934. a. peeti koosolek Wimbledonis, mil-lest võtsid osa J. Borotra (Prantsuse), R. L. Williams (U. S. A.), T. B. Barker (L.-Aafrika), H. O. Behrens (Saksa) ja P. H. Stevens (Inglise).

Olgugi et L.-Aafrika ettepanek lihtsustas reeglit, koosolek arvas, et selle jälgimist oleks siiski raske teostada vahekohtunikul ja joonehinduril. Lõpuks ot-sustati panna kõigile rahvusliitudele ette, et kaks jal-ga otsjoo-nest eemal tõmmatakse abijoon. Pallingu ajal pallur peab hoidma ühe jala uue joone taga. See ettepanek polnud uus, ta esitati juba mitmel puhul vii-maste aastate jooksul, isegi nii suure autoriteedi poolt, nagu Norman Brookes.

Sellega muutuks joonehinduri tegevus lihtsamaks, sest pole vaja jälgida liikuvat jalga, tuleb lihtsalt veen-duda, kas üks jalg oli abijoo-ne taga momendil, millal pall ja reket puutusid kokku. Samuti kergendab see kohtunikul jälgida pallingut kohtuniku toolilt, kui joo-nehindur puudub. Komitee soovitas ettepanekut kat-setada tegelikus mängus, et kogemusi saada nois pa-remusis, mis komitee lootis selle läbi saavutada. Ül-dise kajana oli peagu täieline rahulolematu-s. Lõuna-Aafrika kaitstes seda ja leidis selle olevat ebasobiva. Härra Monckton uut lahendust esitades arvustas rah-vusvahelise komitee ettepanekut õieti mahategevvalt. Peamised puudused, mis ette heideti, olid järgmised:

1. Palluril võimaldub vastavalt tema jalgade pikk-kusele 2—3 jala võrra astuda mänguvälja sisse ja pal-ling sooritatakse siis selles ettenihutatud asendis, teise jala vabalt hõljudes õhus abijoo-ne taga.

2. Palluril oleks vähem võimalust kontrollida va-ba jalga ja seeläbi tekiks rohkem jalavigu, millest palluril vaid kasu.

3. Joonehinduril ja veel enam kohtunikul oleks palju raskem määruse täitmist valvata.

4. Abijoon võib segada mängijaid, kohtunikke ja joonehindureid, takistades täpset mängu jälgimist ja otsuse tegemist, eriti kui joon on ära tallatud.

5. Abijoo-ne tõmbamine nõuab rohkem aega ja vaeva väljaku korraldamisel.

Härra Monckton'i uus ettepanek oli, et pall enne pallimist visatakse õhku teatud punkti, milline oleks õhus viimase joone taga, ja seistaks liikumatult otse en-ne pallingut; pallingu ajal mitte joosta või käia. Need oleksid ainukesed kitsendused pallimise liigutisus. Hra Monckton väidab järgmisi paremusi oma ettepanekus:

a) Ta määrab kindlaks minimaalse kauguse võrgust, kust pallimisel palli peab lööma.

b) Pallur pallimisel võib kontsentreeruda ainult sellele tegevusele.

c) Mängijal pole vaja muuta juba omandatud pallimise stiili.

d) Pallur valib ise kauguse otsjoonest, kust ta pallib, selleks, et seda sooritada korralikult.

e) Kõigil tähtsatel võistlustel vastavad joonehindurid võivad täpselt ütelda, kas pall löödi õigesti välja.

f) Ta ei anna kõrgekasvulisele pallurile eelistust lühikasvulise ees.

g) Jalavead praktiliselt kaovad, kuna kõik määruste vastu eksimised oleksid harilikud vead.

Sel ettepanekul on väärtust, kuid tegelikult ta suurendab pallingu raskusi. Uut meetodit katsetati ühes Londoni klubis. Mängijad seletasid, et neil oli suuri raskusi palli löömisel õigesse kohta, kui nad pidi seisma täiesti otsjoone taga, hüljates seega paremust, mida võis saavutada kiirelt ettepoole liikumisega. See raskus suureneks tuule läbi ja kõva tuulega palli korralikult ülesviskamine oleks täiesti võimatu. Peale selle otsjoone hindur peaks vahepidamata silmi pilutama, et kaardi abil kindlaks teha, kas pall on visatud õhku õigel kohal. Seoses selle ettepanekuga arutati ka mitmeid teisi ettepanekuid Inglise Tennislüüdi häälekandja „Tennis and Badmingtoni“ veergudel, alates läinud aasta oktoobrist selle aasta veebruarini. Tutvustame lugejaid kokkuvõttes lähemalt nende ettepanekutega.

1. Pallur peab seisma mõlema jalaga otsjoone taga maal ja ei tohi kumbagi jalga liigutada enne, kui pall on löödud.

2. Kui pallur tõstab ühe jala pallimise ajal, peab ta selle taas maha panema otsjoone taha, kas pallimise ajal või kohe pärast seda.

3. Soovitatakse käesoleva pallimismääruse muudatust sellel kujul, et lubatakse üht jalga liigutada ka üle otsjoone, kui teine jalg seisab joone taga, olles ühenduses maapinnaga.

4. Pallimiseruutu soovitati teha lühemaks.

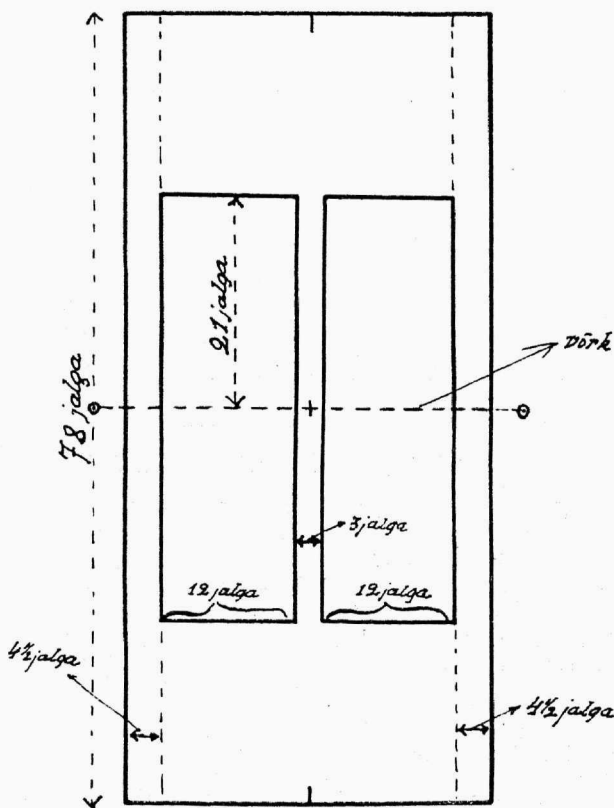
Sellest on näha, et tõeliselt midagi uut pole leiutatud peale L.-Aafrika püüde määrust lihtsustada. Kõik ettepanekud kas suurendavad eelistust, mida pallur omab praeguses olukorras tõrjuri vastu, või need raskendavad nii pallimist kui ka kohtuniku ja joonehinduri tegevust. Õiglasim tee oleks, millega igaüks peaks nõustuma, et püütakse pallurit nii vähe kui võimalik pidurdada, sealjuures kaitstes tõrjurit ja kergendades kohtunikel määruste täitmise järelevalvet. Sellest seisukohast vaadatuna ükski esitatud ettepanek pole vastuvõetav. Olgugi et esimese klassi mängija teeb pallingu mõjuva rünnaku relvaks, pole keegi nõus sarnase uuendusega, mis vähendaks löögi kiirust, sest viimane on kõitvamaid jooni kaasaegses mängus.

Pallinguid võib jaotada kahte liiki: otsesed ja keerdpallingul. Kahurpalling, nagu ütleb nimi, põhjeb suurel kiirusel — ja teist liiki — keerul, mida antakse pallile, mis omakord põhjustab sihi muutmise pärast kokkupõrget maaga.

Pole mõtet vaielda, kas need, kes alguses määrasid kindlaks mänguväljaku suuruse, õieti hindasid pallingu suurt tähtsust, olgugi et varemgi ajal oli mängijaid, kes omasid väga kiire pallingu ja olid hästi tuttavad mitmete, kui mitte kõikide, abinõudega, mis võimaldasid anda pallile jõudu ja keerdu. Kuid tuleb kahelda, kas varem esimängijad omasid oskust pallida nii kiirelt nagu Paterson ja palju ameeriklasi, juba selle tõttu, et nii pallid kui reketid ei olnud sel ajal nii täiuslikud kui tänapäev.

Kui tennisemängu pioneerid oleksid teadlikud olnud suurest eelistusest, mis kaasub pallinguga, nemad oleksid kahtlematult püüdnud vähendada selle mõju, et vältida schansside tasakaalu rikkumist mängus.

Inglise mängija J. S. Ollif, ise hea pallija, soovib tasakaalustada palluri ja tõrjuri schansse pallimisuudu lühendamise teel, seega pidurdades mängijat raskete kahurpallide andmisel pallingul. Nähtavasti ta ei pea mänguväljaku mõõte kõikumatuiks ja pole põhjustki neid sellaseiks pidada, kui on olemas küllaldane põhjus nende muutmiseks. Aga kuna see ettepanek tekitab mängukiiruse kohanemist, tuleks ta lükata tagasi. Ei tohi midagi teha, mis takistaks pallurit kiiruse arendamisel, sest mitte üksnes kiirus pole see, mis rabab tõrjurit. Aga midagi võiks teha tõrjuri seisukoha kergenduseks ja nimelt piirata suunda, milles võib toimuda palling (Sabeli ettepanek). Ei näi täitsa õiglasena, et oleleb nii palju üllatusvõimalusi esimesel löögil, millega avatakse mäng. On tehtud ettepanek, et ruutu, millisesse palluril tuleb sihtida, ei tehtaks mitte lühemaks, nagu härra Ollif soovib, vaid kitsamaks. Selle all mõistetakse kahe eraldi pallimisuudu loomist, mis saavutatakse ühe joone lisamisega, nii et see ei rikuks väljaku sümmeetriat, ei võtaks palju rohkem aega selle juuretõmbamine ega viiks segadusse mängijaid, kohtunikke, joonehindureid ja pealtvaatajaid. Juurelisatud joonis näitab uut jaotusviisi. Tuleks kitsendada pallimisuutu 18 tolli võrra,

Tennise mänguväljaku uemate ettepanekute kohaselt.

Sabeli (uusim) ettepanek eelistuse vähendamiseks, mida omab kiire ja täpne pallur ühes kitsenduste pehmemendamisega, mis kehtivad palluri jala asendi kohta pallingu ajal, järelikult jalavigade hõlpsama jälgimisega.

Pallimisuudu laius kärbitakse 12 jalani. Palluril on lubatud tõsta üht jalga üle otsjoone, kuid see ei tohi puudutada maad väljaku piirjoone sees enne, kui pall põrkab vastu reketit.

Ühe joone juurelisamine ja väike muudatus pallingu-reeglis — ainult selles seisakski kogu uuendus.

Ameerika sport ja Walt Whitman

A. RULLINGO

Sport ei ole mitte enam kui ajaviide, vaid kui omaette teadus, kultuur. Põhjalikult teaduslikult seletatud kui ka praktiliselt katsetatult on sport muutunud Ameerikas masside alaks. On selge, et ainult seal võib idaneda taim, kus temale vastav maa idanemiseks ja kasvamiseks; on selge, et ainult seal võib areneda kultuur ja teadus, kus temale vastuvõtlilik mass ja kasutaja on.

Ameerika atleetide suursaavutused on osalt seletatavad just sellega. Ent mitte ainult mass, vaid suurvaimud kõikidelt aladelt on löönud kaasa spordi edendamiseks. Ei tule sugugi imestada, nühes Ameerika üliõpilaste kõrval sportimas ülikooli õppejõude, ning koguni pastoreid spordiväljal oma keha arendamas. Ameerikas ei imestata selle üle sugugi, vast ainult meil võidakse sarnast juttu kuuldes imestades kaks kätt kokku lüüa.

Kaasa töötavad ka kirjanik, skulptor, kunstnik, arhitekt, luuletaja jne. Kõigi nende ühistöök on Ameerika kõrge sporditase.

Meil tuntakse vähe Ameerika kirjanikke, poeete, mispärast oleks just eriti huvitav kuulda, mida arvatavad just nemad spordist. Toon näitena ühe tüübilisema Ameerika luuletaja, Walt Whitmani, kes eriti heatahtlikult suhtub kõigile liikuvale, sangarlikule, tugevale. Whitman on poeet, kes ei kõnele üksindusest, vaikusest, endasse süvenemisest. Tema luule ei armasta kõrvalisi, vaikseid tänavaid; tema luule ei kõnele närtsivatest sirelipõõsastest ega unistavatest tütarlastest, vaid tema luules heliseb elujõud. Kõiges, häädes laulab ta maailma ilust ja keha võlust.

„Ma olen öelnud, hing ei ole rohkem kui keha;

Ja olen öelnud, keha ei ole rohkem kui hing;

Ja et keegi, isegi Jumal, pole suurem kui me ise.

Ja kes pilgugi rändab ilma kaastundmusest, see kõnnib oma matusele surnulinusse mähit;

millega moodustatakse 3 jala laiune riba mõlema pallimisruudu vahel. Katsetamise teel on kerge kindlaks määrata, kas see kärpimine osutub suureks või väikeseks. Peale selle oleks palluril lubatud oma vaba jalga liigutada (hoogu võtta) otsjoone kohalgi seni, kuni ta ei puutu mänguvälja piires maapinnaga kokku enne palli löömist. Teine jalg tuleks muidugi hoida otsjoone taga ja teda pole lubatud maapinnalt kergitada.

Väidetakse, et see lihtne muudatus väljaku jaotuses ühes vabadusega üht jalga üle otsjoone tõsta lahendaks ülesande, kuna ta jätaks pallurile vabaduse mängida sarnase kiirusega, milleks ta võimeline; suuna piiramine tasakaalustaks osaliselt palluri ja tõrjuri schansse. Ka kohtuniku ja joonehinduri ülesanne oleks kergendatud. Kuna jala kergitamine üle otsjoone oleks lubatud, tuleks neil veenduda kahes asjaolus, nimelt, kas palluri jalg on ühenduses maaga tagapool otsjoont ja kas teine jalg puudutab maad mänguväljaku piirides alles pärast seda, kui pall on löödud.

Selle probleemi iseloom näib olevat sellane, et täiuslikku lahendust üldse ei leita, aga käesolev ettepanek tehakse lootuses, et nende kehtimapanemisega kaotatakse mõned ebasoovitavad nähtused olelevates reeglites pallingu kohta.

Ja mina ning sina, ilma krossita taskus, võime osta parimat;

Ja silmaga näha; herneköder on enam aastasadade tarkusest,

Ja igas asjas ning töös on noormeestele avat kangelasteed . . .“

Whitman ei ole hinge laulik, vaid meelsamini laulab ta kehast. Nii on tema luuletuste pealkirjaks: „Laulan kehast elektrilisest“, „Laulud iseendast“ j. t. Tema luule on täis optimismi. Igas asjas ning töös on avatud noormeestele kangelasteed. Ei ole keegi suurem, kui me ise. Olgugi krossita taskus, võime osta suuremat maa peal.

Iseendast laulab ta ja imestab oma keha. Ta leiab ime, ja see ime on — mina.

Mina ei ole üksi kogu kujutlusi, tundmusi, see ei ole ka mitte hing, vaid see on elav organism, keha. Keha ei ole mitte vähem tähtis kui hing. Ta laulab:

. . . peast, kaelast, kõrvast, kõrvalehest ja trumminahast;
silma, ripsendest, silmaterast ja kulmudest, avat ja sulet laost;
suust, keelest, huultest, hambast, suukoopast ja lõualuust;
ninast, ninasõõrmest ja vahelihast;
põsest, meelekohast, otsaesisest, lõuast, kurgust, kuklast ja selgroost . . . jne.

ja lõpuks:

Oo ma ütlen: see kõik on laul ja osa mitte üksi kehast, vaid ka hingest!

Ja teisel:

Kas kahtleb mõni . . .

Et keha mitte täiesti samaväärt pole kui hing?

Ja kui keha poleks hing, mis ongi siis hing?

Whitmani luule on kui ürglaul. See ei ole mitte üksnes nautimiseks, vaid veel enam elujõu ammutamiseks. Ta ehitas puruks löödud hoonete ja vanade väärtuste asemele uued. Tema luulest helgib vastu uus eel, terve ja tugev. See on uuestisünni liürika, mitte hääbumise luule. Hümn lihastele ja ajule; küdulaul tervele inimesele, kes oma olemasolust löbu tunneb. Ta muudab argipäeva päikesepaisteliseks pidupäevaks.

Oo, laulda kõige metsikumat rõõmulaulu!
Laulu täis muusikat, täis mehisust, naiselikkust ja lapselikkust!

Laulda igapäeva askeldusile, laulda viljapeadele ja metsapuudele!

Oo, elaja häälihtsus, oo kalade põgus liiklemine!

Langevad vihmapiisad — kes oskaks luua laulu neist!

Mu hinges on ülemeelikut rõõmu, seal sähvatab rõõmu välke.

Mu pilk ei see piirdu lähedasega, vaid tahab vaadata kaugemale, kaugemale.

Katsuge oma liikmeid. Vaadake neid elust põlevaid silmi, julgusest, tahtest, vaadake rinnalihaste

korvi, painduvat selgroogu ja kukalt. Vaadake hästi vormitud naise käsi ja jalgu. Need on hümnid mehe ja naise kehale.

Ja sama on ka naise keha:
Siin on naise keha!
Peast kuni jalguni hõljub tast jumalikku valgust;
Selles on kange ning vastupanuta külgetõmbamisjõud . . .

Ja teises kohas:

Palavaist päikseist ning metsikuist tuultest nende näod on kõrbenud,
Nende kehil on jumalik nõtkus ja jõud;
Nad oskavad ratsutada, ujuda, sõuda, võidelda, joosta ja lüüa, taganeda, tungida peale, end kaitsta.
Nad on rahulised, selged ja iseteadvad.
Ma surun teid enese lägi, naised!

Ei ole siis ime, kui Whitman laulab spordi võlust, sest tema tundis juba poolsada aastat tagasi, et sport on see, millega meie saame selleks, keda Whitman nimetab, jumalikuks. Ta ei salli põlvpainutamist ega küürutamist, vaid tahab näha vabalooduslikult arenenud inimest. Ta ei kutsu iseendasse vajuma, vaid ta lüüab välja igaiht kestast, anduma loodusele, merele ja maale, tegutsema lihastega, lihaste jõul end maksma panema. Ta leiab uue jumaluse spordis.

Oo, milline nauding ujuda välja supelonist, viskuda vette varjulise kaldalt!
Sumada põlvini vees, joosta paljajalu liivaluutel. Seista palgest palgesse lõpmatusega, taevaalaotusega, püüksega, kuuga, pilvedega sõudlevatega!

Oo, milline nauding tajuda iseoma mehisust!

Sa pole alistunu ega allu anastajale.
Kõnnid püstipäi, sääremarjad pinevil, vaatad ringi pilgul rahulikul, innustunud!
Kõneled sügaval kõlaval häälel.
Võrdled oma isikut kogu maailma isikutega.
Kas tunned nooruse hinnakaid hüvesid?
Kas tunned sõpruse rõõmu, nalja, lustilike nägusid?

Kas tunned pidupäeva rõõmu? Tunned spordi võlu?

Teisalt:

Kakskümmed kaheksa noormeest supleb rannal,
kakskümmend kaheksa noormeest ja kõik nii sõbralikult.
Kakskümmend kaheksa aastat karsket elu, ja kõik nii üksi.

Sportides saame vabaks kõigist väiklastest mõtetest. Saame vabaks haigustest ja pahedest. Sportides omandame keha, mis kõneleb ausast hingest. Sportides saame tunda õnne ja rõõmu.

Võitude marssid! — Vabadus! — Lõplik võitja, sa inime!
Kõikidelt hümnus ühele jumalale! — Rõõm!
Uuestisündinud valguse sugu! — Täiuslik ilm! Rõõm!
Naised ja mehed tarkuses, süütuses, ter-
vises! — Rõõm!
Naeravad ja hõiskavad pidud, täitugem
rõõmuga!
Sõda, mure ja häda on läind! Kurjusest
puhas on maa!
Jäänud on ainult — rõõm!
Ookeanid — ja neis on rõõm! Õhk — ja
selles on rõõm!

FOTO-ATELJEE

Parikas
TALLINNA

KUNINGA 1

MAITSERIKKAD
PILDISTUSED

ATELJEE AVATUD: K. 9-5. PÜHAP. K. 11-2

Rõõm! Vabaduse, palve, armastuse rõõm!
Elu on kõrgema vaimustuse rõõm!
Küllalt on olemiseks! Küllalt on hingamiseks!
Rõõm, rõõm! Igal pool rõõm!

Omades sarnase eesvõitleja spordis, ei ole ime, nähes tegeliku jüngrite suurt hulka. Kuid Whitman ei mõtle midagi kellelegi peale sundida. Ta ei mõtle kedagi viia pehkinud raamatute sekka. Ta paneb ühe käe ümber mehe, teise ümber naise piha ning näitab neile maastikke ja igal ilmakaarel avarat teed. „Ei mina ega ükski teine või seda teed sinu eest käia, sa pead ise seda käima.“ Ja kui palju on tegelikult neid käijaid. Kogu Ameerika rahvus käib neil avarail teel. Sport on saanud paratamatuks, endast mõistetavaks. Inimese keha on saanud pühaks.

„Ei ole ilmas pühadust, kui pole püha inimese keha.

Mehe ja naise puhas, tugev keha on kaunim kui kõige ihusam nägu.“

Ainukene pühadus on inimese keha; rõõm aga on arendada seda keha. Whitmani paljud luuletused kõlavad kui usutunnistus; paljud kui pihitimus südamelajajamast sopist. Toon lõpuks veel ühe väikese näite, kus Whitman tunneb end õnnelikuna, pihitides saladuse, kuidas saada õnnelikuks, mis ju kogu inimkonna püüuks.

Ei tunnud ma õnne ei pidutsedes ega edu saavutades.

Õnnelik olin vaid päeval, mil ärgates koidikul, tundsin tervist kogu kehas; päeval, mil ärkasin lauluga huulil ja valmiva vilja hõnguga kurgus.

Õnnelik olin siis, kui nägin kahvatut kuuhelki sulamas ühte koidupunaga,
Kui hulkusin üksi rannikul ja, visanud rõivad, paiskusin külmissse laineisse, kui hullates jälgisin neis päikesetõusu.

Mis on õnn? „Ei tunnud ka õnne ei pidutsedes ega edu saavutades. Rahuldu endaga — see on õnn, õnn, mis väärrib palju rohkem kui edu ning raha. Tervis, mis sportides saadud, see on õnn. Õnnelik olin vaid päeval, mil ärgates koidikul, tundsin tervist kogu kehas. See väärrib edu ja pidutsemise lõbu nii, et kogu inimkond peab sellest kuulma trummide põrinal:

Põrise, põrise, trumm! Pasunad puhugu!
Linnade mürinast läbi — rataste raginast läbi!

Kas magajail valmis on voodi? Kes tohib sel öösel magada?

Kauplejad — mitte kaubelda täna!
Marodöörid, spekulandid — mitte täna!
Kõnemehed — tahate kõnelda? Laulja, jätta oma laul.

Põrisege käredamalt, nobedamalt, trummid!

Metsikumalt, pasunad, puhuge!

Rudi Ismayr:

Minu olümpiavõit

Dägev heitlus keskaalu-tõstmises Los Angelesis

Olümpiavõitja mälestustest

Olin 1931. a. tõsunud maailma parimate tõstjate kilda ning mu suurimaks unistuseks oli saavutada kõrgeim sporditiitel, s. o. tulla olümpiavõitjaks. 1932. a. alul oli Saksa osavõtt olümpiamängudest rahaliste raskuste tõttu alles küsitav. Tõstjad ei kaotanud siiski lootust ja... kui kuulutati välja olümpia-katsevõistlused, näis osavõtt Los Angelesist täiesti tõenäoliseks. Igaüks meist pani välja oma viimse, et kvalifitseeruda olümpiameeskonda.

Palavlik ettevalmistus arenes mitte ainult Saksas, vaid ka mujal maailmas. Saabus teade egiptlase Arafale uuest maailmarekordist: keskaalus surus ta 106 kg, seega 1 kg rohkem kui oli Calimberti nimeline suursaavutus. Kuid paar kuud hiljem õnnestus mul Arafale rekordi ületada $\frac{1}{2}$ kg võrra. Ja varsti pärast seda saavutasin olümpia-katsevõistlustel olümpia-kolmevõistluses 355 kg. Samal ajal parandasin Saksa rekordi kahega tõukamises 142 kg-le, seega ainult $\frac{1}{2}$ kg vähem kui oli selleaegne maailmarekord.

Viimased päevad enne olümpiamängusid möödusid kartlikus ootuses: kas stardib Saksa või ei? Siis langes otsus: Saksa sõidab Los Angelesi ja võtab kaasa ka tõstemeeskonna! Hüppasin vist lakke.

Siinkohal osutub võimatuks kõige selle üleandmine, mida elasin üle olümpiareisi vältel. Paremini on need mälestused jäädvustatud mu päevikus. Allpool avaldan õpetliku osa oma võistlusest olümpia-kuldmedalile.

Lõppeks saabus 31. juuli, minu võistluspäev. Tundsin endas käärivat midagi iseäralikku. Naeratav päike, sinetav taevas, kerge tuul ookeanilt... Olümpiaküla liigutab end uniselt, nagu ikka hommikuti... Enne einet astusin veel kord kaalule — 164 inglismaala

ANTVERPENIS, 1920. a. Mustlased ennustavad A. NEULANDILE olümpiavõitu. Ennustus featavasti täitus.

(1 kg = 2,2 inglismaala), tähendab kõik on korras! Tavaliselt oli kaalumine kell 12 p., nii et võis veel veidi süüa enne võistluste algust, mis oli määratud kella 3-ks. Tõmban endale selga lumivalge rahvusdressi, jalga valged saapad ja pähe mütsi uhke kotkaga. Minu õpetaja Peps Zimmermann oli alati ütelnud: „Kes pole edev, see ei saavuta kunagi midagi!“ Jah, kui see oleks nii...

Kell 2 p. l. jõuab omnibus olümpia-auditooriumi ette ja kell 3 marsime poodiumile võistlusteks 1932. a. maailmameistri nimele ja olümpia-kuldmedalile... Alles nelja aasta pärast on järgmised võistlused nimeetatud tiitlitele. Tuleb pingutada.

Alatakse surumisega. Keegi argentiinlane surub 140 naela (jutt on inglisenaeltest), siis 150. Päriskena! 160 ebaõnnestub. Tähendab, pigis! Kaks sümpaatse väljanägemisega ameerika looduslast suruvad kuni 175-ni. Austria politseinik Hipfinger algab 170-ga, edasi surub 180, kuid 185 juures ütlevad ta võimed üles. Järgneb paus. Rahvas muutub rahutuks: mis on siis teistega lahti? Teen lõpu sellele teadmatusele ja algan 190-ga... „O kay!“ hüüab kohtunik. Pean tahtmatult naeratama, sest see väljendus on ameeriklastele uniaversaalne, mil kümme tähendust. Kord tähendab ta „jah“, kord „hea“, kord „kõik on korras“ jne.

Nii siis: 190 naela oli o kay! Minu vana rivaal Galimberti algab 195-ga, samuti Francois, kes oli Amsterdamis olümpiavõitja. Mõlema katsed kviteeriti „o kay“ga. Minu järgmiseks raskuseks on 205 naela. O kay! Läks. Rivaalid teevad selle järele. Arvestasin juba seda. „105 kg ehk 231 naela!“ hüütakse välja. Kuidas see kõlab surumisena keskaalus? Mõlemal vastasel ebaõnnestub. Nüüd poleks midagi mõistlikumat kui see, et ka mina oleksin katsetanud seda raskust. Kuid ei! Kui eeslil veab, siis läheb ta ülbeks. Lasen panna 107 $\frac{1}{2}$ kg ehk 236 $\frac{1}{2}$ naela. Milline kergemeelus! Surun üles, kuid... vasak käsi jääb veidi hiljaks. Ei loeta. Seda täiesti õigustatult. Rahvas on siiski vaimustuses. Asi läheb pinevamaks: kolmel parimal on võrdne tagajärg — 102 $\frac{1}{2}$ kg.

Rebimine toob suuri üllatusi. Eriti ameeriklastelt poleks ma seda uskunud. Algavad 95 kg-ga, mis läheb ladusalt. Samuti Francois'l. Galimberti rebib 97 $\frac{1}{2}$ kg, Hipfinger algab 100 kg-ga. Olen imestanud nende meeste külmaverelisuse üle. Kindlustan endale esimese katsena 100 kg. Francois kordab seda. Ja näe: Galimberti, vaatamata oma suurele vanusele, rebib ladusalt 102 $\frac{1}{2}$ kg. Samuti saavutab Francois oma kolmandal katsel. Tubii! Kõige rohkem olen aga üllatatud, kui sellega tulevad toime ka mõlemad ameerik-

lased. Nendelt seda ei oodanud. Galimberti nõuab 105 kg ja rebib ka selle üles. Ta on lihtsalt tore! Termine, USA, rebib sama raskuse. Olen keeletu! Kahju, et ta surumises nii taha jäi. Ja veel üks mees valitseb 105 kg — Hipfinger. Nii näeb siis välja aasta 1932! Mis oli mõne aasta eest maailmarekordiks, on nüüd paljudele kättesaadav. Hipfingeril on veel üks katse. Ta nõuab 107½ kg. Kaldub kangelaslikult ettepoole.

Kaua oodanult nõuan 110 kg. Tean, milles asi seisab: häda, kui nüüd ei klapi! On neetult raske säilitada sarnases olukorras rahu. Kuid teha pole midagi. Astun poodiumile. Tõmban kangi tahapoole, et vajalise ettejooksmise puhul hoiduda üleastumisest. Katse õnnestub ülliladusasti! Olen pääsnud: järgmisest paremast olen 5 kg ees. Üritan veel 115 kg. Ei ole küll õiget tuju rekordi purustamiseks, sest pean kontsentreeruma võiduks. Ees on ju veel tõukamine. Rebin 115 kg üles, kuid ei suuda seda pidada..

Vahepeal on ameeriklased tõukamises lõpetanud 125 kg juures. Francois' õnnestub see alles teise katsega. Galimberti algab 127,5-ga. Francois tõukab veel 130 kg, kuigi oma kolmanda katsena. Galimbertil õnnestub kolmandal katsel suure pingutusega 132½ kg. Bravo, Carlo! Kogusumma on tal 340 kg. Seega 7,5 kg rohkem kui Amsterdamis. Ja seda 38-aastasena.

Järjekord on minu käes. Et säilitada oma 5-kg-list edu, algan sellega, millega Galimberti lõpetas, s. t. 132½ kg-ga. Kui tõukan selle üles, olen olümpiavõitja! Astun kangi juure. Paar lühikest tõuget ja 132½ kg on fikseeritud. Minu kogusumma on seega 345 kg. Arvutan, et Hipfinger ei jõua mulle enam järele. Seevastu alustab ta kangelaslikku heitlust 3. koha pärast. See on liigutav. Algab 135 kg-ga. Tõukab kergelt ja kindlalt. Nüüd on ta veel 2½ kg Francois'st järel. Veel 5 kg ja ta oleks kolmas. S. t. 140 kg tõukamist.

See raskus on valmis pandud. Kord on minu käes. Olen kindel, et selle saavutan. Samuti mõtlevad kõik need, kes mind tunnevad. Kuid juhtub midagi sellisarnast, mis minu sportlikus tegevuses on esmakordne. Olen meeleolus, mida ei oska täpselt kirjeldada. Vist võidujoovastuses. Mõtlen Hipfingeri 150 kg-le, mida ta kunagi ei suuda saavutada. Mõtlen ka kõigele muule, kuid mitte oma tõstele. Täiesti peatult tõukan liig ette! Ärkan oma uimastusest alles siis, kui kang tagasi rinnale vajub, ilma et ma teda üles oleksin suutnud tõugata. Hipfinger tõukab 140 kg ja tuleb kolmandaks. Lähen veel kord kangi juure, kuid ei saa lahti mõttest, et ka seekord ebaõnnestub. Nii see ka läheb. Nüüd katsetab Hipfinger viimase schansina Galimberti ületrumpamiseks 145 kg. Enne seda õnnitleb mind võidu puhul. 145 kg ei õnnetsunud tal.

Sarnane oli konkurents keskkaalus 1932. a. Ma ei saa olla õnnelik oma kogusumma üle, küll aga asjaolu üle, et olen esimese sakslasena saavutanud kuldmedali.

Järgmisel päeval algas staadionil võidutseremoonia. Keset kergejõustiku-võistlusi tehakse vaheaeg. Valjuhääldaja teatab, et algab „Cérémonie olympique

TEADAANNE.

Eesti Akadeemiline Spordiklubi teatab käesolevaga, et klubi korraldusel peetakse Ekraveliidu määruste ja kava kohaselt

Eesti kergejõustiku-esivõistlused

Tartus 20. ja 21. juulil Tamme staadionil, millest kõiki Ekraveliitu kuuluvaid spordiorganisatsioone palume osa võtta.

Lugupidavalt

Esimees: **A. Reisner**

Kirjatoimefaja: **R. Keres**

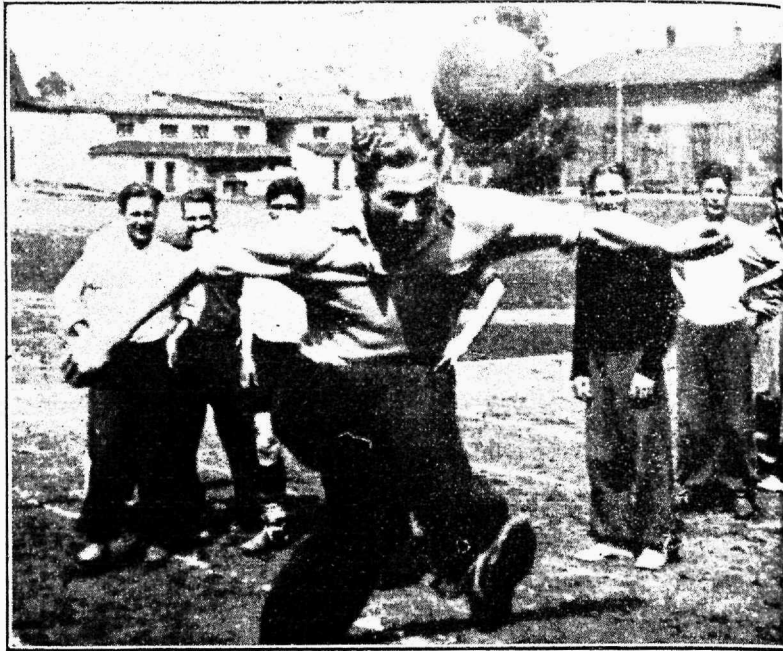
protocollaire“. Kõik tõusevad püsti, paljastades pead. Austatakse tõstmises kergemate kaalude võitjaid. Mõne aja pärast uuesti: „Cérémonie olympique protocollaire, Olympic, Victory ceremony.“ Olümpiatule juure kõrgeimasse masti kergib Saksa lipp, tema kõrval Itaalia ja Austria lipud. Austatakse keskkaalu võitjaid. Astume väikesele poodiumile. Mina õnnelikumana asun keskele kõrgemale astmele. Galimberti ja Hipfinger aga alumistele astmetele.

Inglise keeles hüütakse meid. Jumaliku kellahealinana nagu kustki muinasmaalt kostub mu kõrva: „First Ismayr of Germany.“

A. MALLY:

JALGPALLI TREENINGUST

Alljärgnevas kirjutuses toome mõningaid juhtnõore liidutreener A. Mallylt. Juhtnõõridest paljudki võivad näida liig tuttavatena, kuid see ongi meie pallimeeste nõrkuse juureks, et nende näiliselt lihtsate ja tuttavate asjade mitteteadmine sageli pidurdab jalgpalli arengut ja paremas suunas.

Pallimängu esimeseks eeltingimuseks on jooks. Varakevateti alustatagu sellega: alul 1—2 km, hiljem kuni 6 km. Lisaks veel tublisti võimlemist.

Palli juure asudes, toodagu treeningule võimalikult rohkem palle; mida rohkem, seda parem. Siis on igal tegemist ja treening ei muutu igavaks, vastu-meelseks. Paar ringi kerget sõrki ümber välja enne palli juure asumist on tarviline keha soojendamiseks.

Alul harjutagu iga mees peaga — otsaesisega — palli löömist, kuni suudab 10—15 korda palli vaevata lüüa, ilma et pall vahepeal maha kukuks. Edasi jatkatagu seda harjutust kahekesi — vastamisi, kordkorralt suurendades vahemaad. Veel edasi sooritatagu harjutust kolmekesi, ja kui ka see läheb laimatuks, siis juba moodustatagu ring. Kordamööda asub üks ringi keskele, jagades teistele palli. Lõpuks pannakse ring liikuma, ning pealöögid tehakse tugevate hüpsetega.

Et viimane harjutus ei lähe kohe libedalt, see on selge. Eelharjutuseks seatakse pall nõõri otsa ning riputatakse sellega mõne ristposti külge säärasele kõrgusele, nii et tugeva hüppega parajasti lööma küünitakse. Nüüd on vigu kerge märgata ja parandada.

Jalgade töö juure asudes, harjutagu iga mees üksikult, pillates käest palli kordamööda mõlemale jalale. Tähtis on selle juures, et palli puudutaks just labajala-pealne. Järgmise sammuna asutagu palli vedama. Pikuti üle platsi liikudes puudutatakse kord ühe kord teise jala siseküljega palli pinda. Pilg on suunitud 5—6 m ettepoole, mingil tingimusel aga mitte pallile. Viimane on raske viga, mis meil kahjuks väga sügavale on juurdunud.

Edasi harjutatagu juba kahe-kolmekesi omavahel palli söötmist, umbes 1,5—2 m distantsilt. Sellejärele koondugu grupid ringiks ning jälle asub üks mees keskele, kust jagab teistele sööte. Järgmine etapp on söötmine ringi liikudes: ühe jala siseküljega võetakse pall vastu ja teisega antakse edasi.

Tänavune jalgpalli-hooaeg on Eesti nahkk arengul eriliseks perioodiks. See on esiteks m rangaasta, kuna nii pealinna suu-klubidele kui ka p vintsi parimatele meeskondadele on rohkesti ju tulnud noori paljulubavaid mängijaid. Selle no põlve arenguteele juhtimiseks rakendati tööle liidutreener A. Mally. Kui varemalt ainult pealinn

Pisut puhkust, ning algame stardiga. 5—6 m kiiret pingutustega jooksu ja siis sama palju vaba lõtva sõrki ning uuesti lühike jõuline press. Seda tehakse 100—150 m ulatuses.

Treeningu lõpul jaotatakse grupp kaheks ning tehakse 10—15 minutiline kiire kahepoolega (mitte kahe v a r a v a g a!) mäng. Harjutatakse täpset söötmist.

Ükski vaba mees ei tohi selle juures tegevusetult pealt vaadata või palli oodata. Igamees katsub end v a b a k s m ä n g i d a. Kui mängijaid treeningul vähe, ainult 4—5, on kasulik, et 4 meest omavahel söödavad, kuna üks püüab palli vahelt n. ö. ära löigata.

Need on põhijuhtnõõrid, mis loovad püsiva harjutamise juures soodsad arenguvõimalused.

Peatudes lühidalt meeskonna üksikliinide eritreeningu juures, näeme siin mõndagi uut.

V a r a v a v a h i treening oma üksikasjades pole palju muutunud. Uus on see, et algreeningul ei kasutata harilikku jalgpalli, vaid riideribadega või paberiga täidetud pallinaha. See on tarvilik selleks, et v v õ p p i k s palli juba lennult surmama, — palli lennu tugevust enne paralüüserima, kui see rinnalt jõuaks tagasi põrgata. Momendil, kui lennupall puudutab sõrki, peab järgnema otsekohe käte tagasitõmme, siis jääb pall ka „istuma“.

Suur viga tehakse sellega, et käed surutakse küll ette, kuid ei pidurdata palli kehast eemal, võimaldades sellega palli tagasipõrkamist rinnalt.

Edasi harjutatakse juba hariliku palliga.

K a i t s j a t e l t mõutakse füüsilist tugevust, kiiret starti ja sprinti ning eriti head peamängu. Kui aastate eest rahulduti sellega, et vasakkaitaja löi ainult vasaku jalaga ja parem paremaga, siis nüüd nõutakse prefektset m ö l e m a j a l a mängu.

hea treeneri juhtnõore, siis nüüd saavutati palju kaugemale ulatavam samm, — viidi teadliku jalgpalli idud sügavamatesse provintsisoppidessegi. Kahenädalisel kursusel said provintsimehed põhjalikumaid eelteadmisi ja vajalisi oskusi oma kodukohtades paremale jalgpallimängule aluse loomiseks. Kuigi liidutreener lühikese ajaga ei saa imet teha, on tä-

navu ometi lai ja tugev alus pandud tehniliselt parema jalgpalli arendamisele.

Pildil vasakul peaga-mängu harjutus. Pall on riputatud üles ja kordamöödatavad treeningust osavõtjad teda peaga. Keskel liidutreener A. Mally „hädas“ palliga. Paremalt palli vedamise treeningu toolidel vahel.

KAUBAMAJA „SPORT“

TALLINN,
SUUR KARJA TÄN. 18-4
TELEFON 446-00

SPORDIABINÕUD
TÄIELISES VALIKUS

Eritreeninguks asub kaitsepaar tavalisele mängukohale trahviruumi läheduses. Treener liigub kaares ühelt väljaärelt teisele, loopides kaitsjale palli, mida need nii peaga kui ka jalgadega temale täpselt tagasi mängivad. Järgnevalt viskab treener palli värava tagant, kusjuures kaitsjad harjutavad äkilisi pöörded ja palli viivimatut lennutamist vastaspoolele. Löögitugevuse saavutamiseks lennutatakse palli vastastikku kaugemalt distantsilt.

Poolkaitse, sideliin ees- ja tagameeskonna vahel, peab omama eeskätt lihvitud ja taibuka söötmiseoskuse ning tubli peamängu. Selleks harjutavad alati omavahel söötude jagamist nii õhust kui ka maad mööda. Moodustatakse liikuv 3-meheline ring, milles katsetatakse ka seljataha söötmist, s. o. tagasi mängimist.

Edurivi vooruseks on kiirus, täpne pallikäsitlus, dribling ja tugev löök igast asendist. Omavahelise koostöö ja arusaamise süvendamiseks harjutatakse eelpool nimetatud kahe poolega mängu. Löögi saavutamiseks asetub edurivi tsentrijoonele, kus üksteisele palle ette veeretatakse, seda kõik liikudes, mitte paigal püsites. Lennupallide tabamiseks ja otsekohe löögi sooritamiseks võtavad mehed pallid kätte, ning täiel jooksul pillavad need 12—16 m kaugusel väravast löömiseks. Löögi juures kallutub ülemine kehaosa ettepoole ning löögijalg võtab hoo tagant. Siin patustatakse tavaliselt õige suuresti: keha langeb taha ja pall lendab „stratosfääri“.

Driblingu õppimiseks pistetakse maasse rida teibaid 2—3 m vahedega, nüüd veetakse palli jällegi jala sisekülgedega, silmad suunatud ette. Töötavad mõlemad jalad: teibast vasakult möödudes driblada parema jalaga, ning paremalt vasakuga. Edurivimehel on väga kasulik üksinda harjutades ise vigu otsida.

10 TUNDI CRAWLI

A. KLUMBERG Gustav Putzke j. t. järgi

Tänapäeva elu edasiviivaiks juhtmõtteiks on kiirus, tempo ja otstarbekohasus. Samu nõudeid peame silmas pidama ka siis, kui tahame rääkida edasiliikumise võimalustist vees. Inimkehale kiireima liikumise vees võimaldab crawlujumine.

Nagu iga teinegi ala, on crawl aastate kestes teinud suuri arengusamme ja elanud läbi rea uuendusi. Crawl on täienenud selle määrami, et asjatundjad on ta tunnistanud mitte üksnes kiireimaks, vaid ka kõige kergemini õpitavaks ujumisstiiliks. Crawlile annab teiste ujumisstiilide ees paremuse see, et siin puudub takistav vee vastusurve. Näiteks hariliku rinnuliujumise juures tekib see vastusurve nii pea, kui keha sirg-asendist rakendub töösse, s. t. käed ja jalad algavad tegevust. Crawl n.-õ. torpeedolise libisemise juures on aga vee vastusurve tunduvalt väiksem (vaata joonised 1. ja 2.).

Crawl peavoorseks on ta lihtsus. Kätega ringe teha ja jalgu üles-alla pendeldada oskab iga lapski. Alul polegi tähtis stiili puhtus, see tuleb hiljem. Peaasi on, et inimene õpib liikmeid vees kergesti valitsema, mis ongi üheks nõutavamaks eeltin-gimuseks edasiliikumisel.

Rinnuliujumisel oli paratamatuks eelduseks käte ja jalgade töö täpne

koordinatsioon, mis nõudis pikka ja vaevanõudvat ettevalmistust. Näide, mis meilgi kaua püsis ja osaliselt veelgi püsib, on, et rinnuliujumine olevat see ainus õige ujumisstiil. Seda võib nimetada halvaks päranduseks n.-n. bademeistritelt, kellele rohkem lõbuasjaks oli vee ääres lati ja köie otsas õpilasi „ujuma“ õpe-tada.

Praegused ujumispetsid, jaapan-lased ja ameeriklased, kinnitavad, et 10-tunnilise kursuse järgi õpib 75% kindlasti suurema vaevata algcrawlil selgeks.

Püüame alljärgnevalt edasi anda selle lühikursuse põhimõtted.

Raskeimaks ülesandeks õpetajale on eeskätt see, et ta peab õpilasis sisendama usu, et iga inimene võib ujuda, mida ta aga ei usu. Ei usu seepärast, et kardab vett.

1. t. u. n. d. Algõpetus võetakse läbi kuival maal. Võetakse püstasend, kallutatakse keha sirge seljaga ette. Järgnevad kätega kerged löögid. Edasi laskub õpilasgrupp kõhuli ning teeb jalgadega üles-alla liigutusi. Siinjuures on eriti tähtis, et jalgade töö tuleks puusadest. Mõlema algharjutuse juures on oluline, et kõik liigutused toimuksid lõdvalt, pingutamata lihastega.

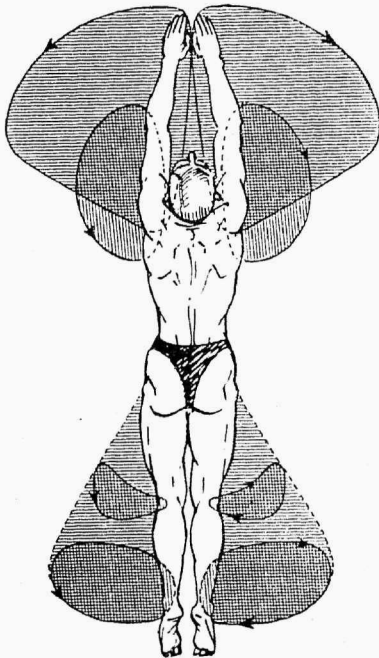
2. t. u. n. d. Veega kohanemine. Õpi-lased lähevad vette ainult puusadeni. Müratakse, loobitakse palli, hüpa-takse, ronitakse kätel mööda jõe põhja (madalas vees, pea veest väljas). Julgemad harjutagu ka vee all olemist. Õpetaja ise peab olema igal sammul eeskujuks.

3. t. u. n. d. Õpilased astuvad puusa-deni vette, sooritades maal harjuta-tud liigutusi nüüd juba vees. Lühike puhkuse järgi asetatakse käed põhja ning võetakse läbi jalgade har-jutus.

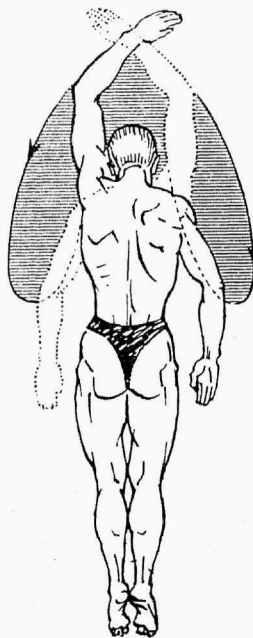
Joon. 3

Käte harjutus vees

Joon. 1.

Vee vastusurve rinnuliuju-misel ja...

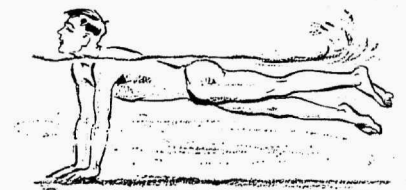
Joon. 2.

crawlujumisel.

4. t. u. n. d. Hingamise harjutused. Hingatatakse sügavalt läbi nina ja suu sisse. Nüüd pistetakse pea vee alla ning pressitakse õhk kopsudest hooga läbi suu välja (vee alla!). Seda kor-ratakse 7—8 korda.

5. t. u. n. d. Korratakse kõiki eelar-jutusi.

Järgmiseks toetatakse jalad tuge-vasti vastu põhja või selleks eriti ehitatud tugiseina, ning tehakse esi-mene liuglemise katse. Käed on selle juures ees ja keha täiesti sirge. Aga-ramad võivad kohe katsetada ka jal-gadega „puristamist“.

Joon. 4

Jalgade harjutus vees.

6. t. u. n. d. Harjutatakse juba kor-raga käte ja jalgade liigutusi.

7.—8. t und. Jalgade töö puhtuse lihvimine. Selleks võetakse lauatic või kummipall, mis veepinnal püsib, ning sellest kinni hoides viimistletakse jalgade liigutusi. Jalad pendeldagu vabalt lödvalt üles-alla, ühtlaste liigutustega. Kannad on seejuures pisut väljapoole sirutatud. Tegevust kord-korralt kiirendada.

9.—10. t und. Käteringid ja hingamine. Käed tuua kõverdatult täiesti lödvas asendis keha lähedalt ette üles, mille järel labakäsi kergelt kumerdatuna sukeldub pöidlapoolse ser-

vaga ees vette. Vett puutunult järgneb juba pingutusega tugev tõmme.

Käte töö juures on tähtis, et käed liiguksid õla suunas, sest muidu läheb osa jõudu tarbetult kaotsi.

Hingamisel enamik crawljuujaid hingab sisse vasakult poolt, millal parema käe vette sukeldunult pea paremale kaldub ja suu vabaks jääb. Õhk tungib ise selle juures kiirelt kopsudesse. Väljahingamine sünnib vee all, sel ajal, kui vasak käsi veepinnal ettesirutatult juba vett puu-

dutab. Väljahingamisel on tähtis, et see toimuks hooga, võimaldades kopsu täielise tühjendamise ja selle järel võimalduks uus kiire kopsu täitumine.

Õieti hingata, tähendab õieti ujuda! Läbiteinult selle lühikese kursuse, on saavutatud ka see, et crawl'i õppinult on lihtne teisi stiile omandada. Vastupidi oleks see väga raske.

Lühikene jooniste-seeria annab crawl'i käтелигустuste faasidest täiendavalt selge pildi.

Parem käsi liigub kõverdatult veepinna lähedalt ette. Seejuures käevare alumine osa on sihitud taha alla.

Käsi viiakse veelgi ettepoole. Kiiremini on liigutuse sooritanud käevare alumine osa. Ranne on täiesti pingevaba.

Käsi on tugevasti ette viidud ja püsib veel kõverdatud olekus.

Sõrmeotsad on suunatud alla poole. Käsi n.-õ. haarab vett täie jõuga.

Parem käsi tõmmatakse jõuliselt vee all taha, milline liigutus viib keha ette. Samal momendil vasak käsi tõuseb veest. Toimub sissehingamine.

Parem käsi surutakse läbi vee ja vasak tuleb kõverdunult veest täiesti välja.

Nii lödvalt-kõverdunult peavad käevars ja labakäsi liikuma vee kohal. Kõik lihased on pingevabad.

Nüüd läheb vasak käsi madalalt üle vee. Parema käe liigutus on samal ajal lõppenud.

Käevars on kergelt kõverdatud, labakäsi suunatud alla.

Labakäsi haarab vett. Parem käevars ilmub veepinna lähedale.

Mõlemad käed on vees.

Nüüd tuleb parema käe ülemine osa uuesti veest välja. Võime alustada toodud piltide-seeriat uuesti.

Hinnangut ja arvusiid
VÄLJAET JA RAJAJAET

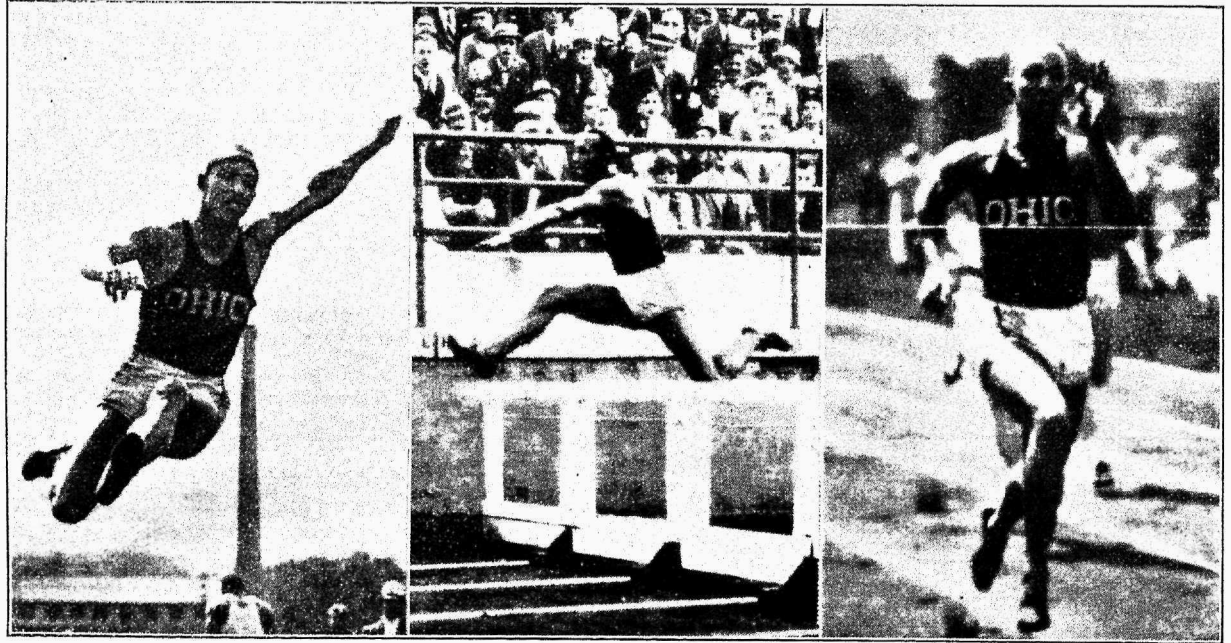
Uuesti söeradadele ja maantee tolmusse, heiteringidesse ja hüppekastidesse on siirdunud kergejõustiklased, et alustada uut jahti suursaavutustele. Ookeanitagused atleedid on juba hiilunud rea maailmarekordidega või viimastele lähedaste tagajärgedega. Kuid neil algas hooaeg varem, mille tõttu suursaavutuste-norm ka varem kätte saadud. Kolme viimase maailmarekordse tagajärjena saabusid teated Ameerika päikese alt Jesse Owens'i kaugushüppest 8.13(!), Jack Torrance'i kuulitõukest 17.26 ja Gordon Dunni kettaheitest 54.86. Need on n. ö. jubedusega täitvad margid, kuid sealjuures siiski veel mitte viimane sõna jänkide võimetest. Peame olemat valmis (võib olla juba lähemal ajal) vastu võtma teateid kaugushüppes 8.25-ni ja kuulitõukes 18.00-ni küündivatest titaanlikest saavutustest. Spordis ei näi enam midagi võimatut. Olgu lisatud, et G. Dunni saavutust ületab oma võimsuselt Jack Torrance'i maailmarekordi — Soome tabeli alusel 10 punktiga.

Vana-maailma kergejõustiklased näivad esialgu kui mitte uinuvat, siis vähemalt tukastavat. Ainsatena sakslased on energilisemad ja paljudel aladel koguni ülejäägiga saavutanud oma länudaastase vormi.

Võib-olla sõltub see Saksa üliintensiivsest olümpiaettevalmistusest ja suurest spordi-propagandast. Euroopa teised parimad kergejõustiku-maad, nagu eeskätt Soome ja Rootsi, alles virguvad. Suuri resultateid põhjast pole kuulnud, kui mitte arvestada Matti Järvisse 73—74-meetriliste odavisetega, mis selle mehe kohta tunduvad siiski üksnes poolvormi-markidena. Külma kevad on takistanud põhjapoolsetes maades paremate saavutuste idanemist.

Sama võib ütelda ka Eesti kohta. Külma kevad on pidurdanud meiegi kergejõustiklaste parema vormi saavutamist. Murdmaajooksude ajajärg oli küll hooaus, kuid teda ei kasutatud täiel määral. Teiseks takistuseks, kuid takistuseks hanijalgades, on olnud asjaolu, et meie kergejõustiklased vast sihiliselt pole tugevasti pingutanud. Tänavu on ju parem suursaavutuste-vormi hiljem saavutamine, sest järgnev olümpiaaasta sunnib nii-kui-nii varem vormitõusmise.

Kõige eelmises lõikes mainitud tagajärjel on alanud hooaeg kahe eelmise aasta sama ajajärguga võrreldes saavutuste-nõrgem. Välja arvatud 1500 m, teivashüpe ja odavise on teistel aladel näiteks kümne parima keskmine tagajärg 10—20% võrra nõrgem kui ta oli 1933. ja 1934. a. hooaja esimesel kuul. Kuna

Kaugushüppe-, tõkkejooksu- ja sprindi-fenomeen JESSE OWENS. Kaugushüppe maailmarekordi juba ta purustas — gigantse 8.13-ga. Järgnevalt oodatakse talt 110 m tõkkejooksu maailmarekordi põrmustamist.

O.-Ü. „ESTO“

TALLINN,

PIKK TÄN. 47.

TELEF. 444-22.

KÕIK SPORDITARBED

täielises valikus soodsate hindadega.

seda asjaolu saab võtta siiski üksnes ajutise nähtusena (järgmistel kuudel on loodetav võimete järsem tõus), siis ma siinkohal ei hakka tooma võrdlevaid keskmi. E. Spordilehe juubeli-numbris, millal on seljataga rohkem võistlusi, avaneb loodetavasti parem võimalus keskmiiste võrdlemiseks.

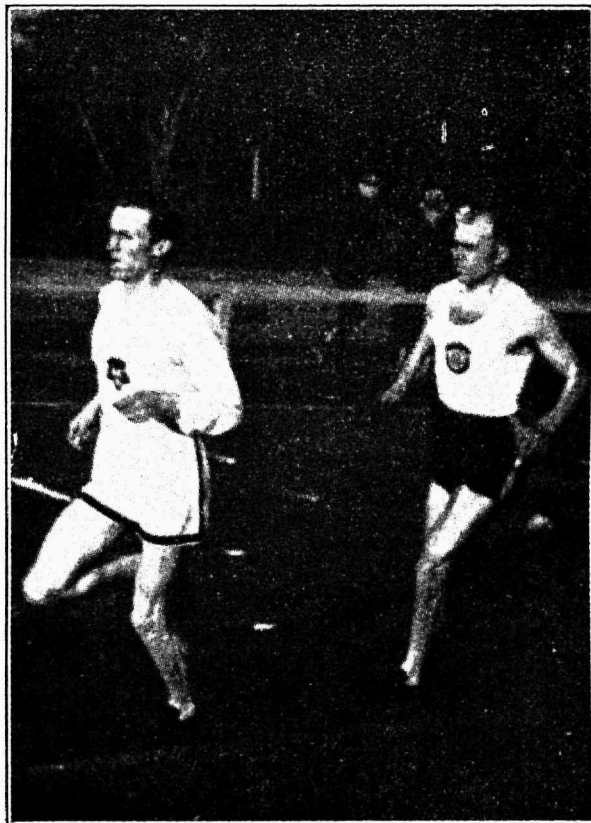
Senivälданud hooaeg (kuni 20. juunini) on annud ainult kaks värsket Eesti rekordi. Ühega tuli toime kriminaalpolitsei värsket assistent A. Viiding. Ta lennutas kergelt (5,44-kg) kuuli 17.92. Hiiglase Jecki hiljuti püstitatud maailmarekordist samal alal — 18.90 — jäi A. Viidingul küll peagu 1 m puudu, kuid algus oli hea. Huvitav on siiski märkida, et treeningul olevat A. Viiding kergelt kuuli lennutanud samuti kuni 19 m. A. Viiding on tänavu juure võtnud kehakaalu, missugune asjaolu seoses tehnika endastmõistetava täinemisega lubab asetada A. Viidingule tänavu uusi lootusi 7,25-kg-lise kuuliga üle 16 m pääsemiseks. Eelkatsena Tartus saavutanud 15.29 m, Põhjamaade senise hooaja parima margina, on nagu käsirahaks 16 m lootmiseks. Kuulis on A. Viiding tänavu varakult vormis.

Oma l. a. tippsaavutust on korranud üksnes A. Kuuse — kõrgushüppes 1.93. Jalavigastusest, mis häiris teda l. a. teisel poolel, on ta üle saanud. Võistlustel, millel Aksi tulnud toime järjekordse üle 1.90-ga, on ta tundunud tugevasti edenenuna ja peagu küpsena 2 m ületamiseks. Kas tuleb see 2 m veel sel hooajal? Paremuselt oleks 2 m Eesti kõigi aegade teine kergejõus-tiku-märk.

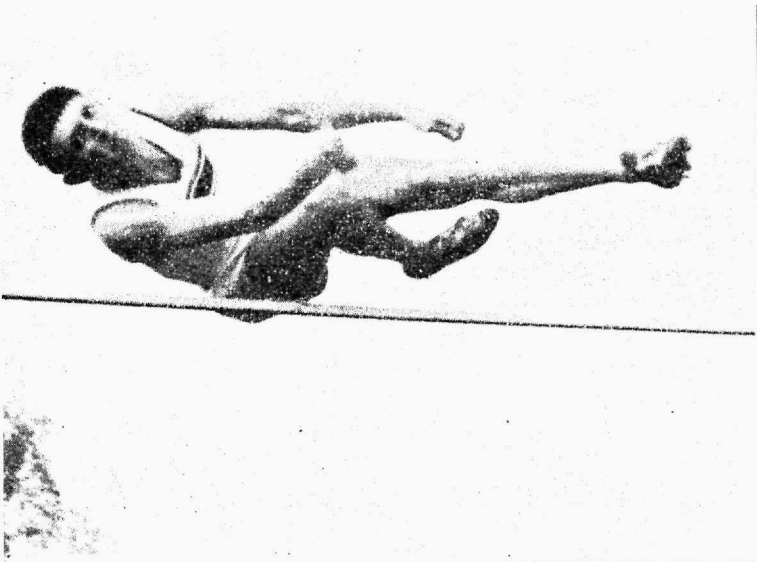
Edasi kuuluvad tänavuste parimate tippsaavutuste hulka O. Eriksoni kettaheide 46.66 (täpselt sama oli N. Feldmani nimeline E. rekord l. a. alul), E. Ärmani teivashüpe 3.70, R. Toomsalu kaugushüpe 7.11 (viies eestlane üle 7 m), K. Annamaa vasaraheide 46.85 ja E. Pröömi 5000 m aeg 15.40,0. Kõigi nimetatud tagajärgede ees tahaksin eelistuse anda siiski A. Klumbergile, kes oma spordi-vanaeas viskas 63.60 oda.

Soome punktide-tabeli alusel järjestuvad hooaja senised paremad saavutused allpool toodult:

kuul — A. Viiding	15.29	954
kõrgus — A. Kuuse	1.93	947
ketas — O. Erikson	46.66	921
ketas — A. Viiding	45.55	884
oda — A. Klumberg	63.60	857
kaugus — R. Toomsalu	7.11	833
kuul — O. Erikson	14.13	829
5000 m — E. Prööm	15.40,0	824
kuul — R. Schmidt	14.06	822
vasar — K. Annamaa	46.85	818
kuul — J. Suuk	13.95	811
kuul — O. Kirp	13.82	797
oda — A. Mägi	60.63	795
” — J. Laidvee	60.62	795
ketas — P. Määrts	43.68	793
kuul — ”	13.78	793
100 m — R. Toomsalu	11,2	787
kuul — A. Tuju	13.62	777
teivas — E. Ärman	3.70	775

Soome jooksukuulsus V. ISO-HOLLO Tallinna staadionil rahvusvahelistel võistlustel 5000 m jooksus. Tama taga Eesti parim 5000-m-meis E. PRÖÖM.

AKSEL KUUSE, kes tänavu on paljutõotav 2-m-normis, Tallinna staadionil 190-hüppel

Sisuliselt vääriks nii mõnigi järjestuses tagapool seisev mark ettepoole nihutamist, kuid soomlased on juba kord tabeli koostanud sääraselt. Pealegi on tabel aluseks kümne- ja viie-võistluste punktide arvestamisel.

L. a. alles noorpõlvena esilekerkinud kergejõustiklastest on tänavu suuresti edu osutanud Valga kuulitõukaja R. Schmidt, kes on uueks eestlaseks üle 14 m, kaugushüppaja A. Raska (kaugust 6.86 ja kolmikut 13.85 jne.). Odaviskes on kerkimas uus 60-m-meis J. Issak. Teised noored pole veel välja paistnud.

1934. a. kuldmedalimees G. Sule kaasavõistlemist odaviskes on seni takistanud küünarnuki lubjastus. Kuid lähemal ajal on G. Sulelt samuti oodata l. a. vormi tõusmist. Teistest Torino euroopavõistlustel käinutest ähvardab K. Annamaa tänavu üllatada mitte ainult vasara- vaid ka kettaheitel. Treeningul on K. Annamaal ketas läinud üle 45 m. A. Jür lau kaotas oma esimesel 800 m-duellil K. Fatalile. Kum'neis hooaja lõpul peale jääb, on siiski raske ennustada.

Üldiselt on veel rida l. a. paremaid tänavu väljadele ja radadel ilmumata. Järgmise kuu viie parima tabelis on oodata rohkesti ümberpaigutusi.

Tallinnas on korraldatud ainult ühed rahvusvahelised võistlused, mille korraldajaks oli ÜENÜTO. Väikse müksuna ÜENÜTO-le peab ütlemata, et nad ei korraldanud neid võistlusi kõige paremini. Kava venitati pikaks ja selle asemel, et võistlusi läbi viia ühe päevaga, võeti nende alla kaks päeva. Kannatas võistluste külgetõmbavus, samuti ka kassa. Matti Järvinen on küll kuulus, kuid enam-vähemgi võimetelt talle lähedaste konkurentide puudumisel ei suutnud Matti oma kolmandal Tallinnas viibimisel olla magneediks. Viskas küll üle 73 m, kuid järgmine mees ei küündinud isegi üle 60 m. Veel vähem õnnestus V. Isso-Hollo kutsumine. 5000 m-is 15.25,8 pole soomlase kohta enam suursaavutus. Rohkem tähelepanu võistluste korraldamisel!

Viis parimat 20. juuniks s. a. olid järgmised:

	I	II	III	IV	V
100 m	11,2 R. Toomsalu, Kalev	11,3 J. Toomre, Kalev	11,5 V. Nesterov, ASK	11,5 G. Beckman, ASK	11,5 R. Jõgi, Nõmme ÜENÜ
200 m	23,0 R. Toomsalu, Kalev	23,4 J. Toomre, Kalev	23,6 B. Lille, Rakvere	23,6 E. Lipp, Kiviõli SK	24,3 G. Beckman, ASK
400 m	53,2 F. Ütt, ASK	53,4 G. Beckman, ASK	53,6 O. Grepp, Kalev	53,6 A. Pau, Kalev	54,0 A. Jür lau, Kalev
800 m	2.01,2 K. Fatal, Tall. PS	2.01,4 A. Jür lau, Kalev	2.02,0 E. Prööm, Tall. PS	2.04,5 H. Laas, Vaprus	2.07,4 R. Suuban, Kalev
1500 m	4.14,0 K. Fatal, Tall. PS	4.16,0 A. Jür lau, Kalev	4.16,6 H. Piilbusch, Läänela	4.17,6 F. Dunkel, Kalev	4.18,6 R. Suuban, Kalev
5000 m	15.40,0 E. Prööm, Tall. PS	16.06,0 J. Anier, Tartu Kalev	16.26,8 Lulla, Tartu Kalev	16.27,0 J. Perv, Tartu Kalev	16.28,6 K. Kiili, Kalev
Kõrgus	1.93 A. Kuuse, ÜENÜTO	1.75 G. Sule, ASK	1.75 E. Järvson, Tartu Kalev	1.75 J. Arusoo, Kalev	1.75 G. Kalm, Kalev
Kaugus	7.11 R. Toomsalu, Kalev	6.86 E. Rahn, Kalev	6.85 A. Raska, ASK	6.75 E. Tamm, Kalev	6.68 M. Haitov, Vaprus
Kolmik	13.85 A. Raska, ASK	13.49 R. Toomsalu, Kalev	13.35 I. Marks, Tartu ÜENÜ	13.16,5 E. Armi, Kalev	13.07 L. Sork, Suure-Jaani
Teivas	3.70 E. Ärman, ASK	3.50 H. Kobbin, Ambla SR	3.50 R. Kiipsaar, ASK	3.50 J. Erna, Kalev	3.40 H. Koik, Sakala NS
Kuul	15.29 A. Viiding, Tall. PS	14.13 O. Erikson, ASK	14.06 R. Schmidt, Valga ÜENÜ	13.95 J. Suuk, Tall. PS	13.82 O. Kirp, ASK
Ketas	46.66 O. Erikson, ASK	45.55 A. Viiding, Kalev	43.68 P. Määrits, Valga ÜENÜ	41.51 H. Kõerv, Sakala NS	39.45 J. Enders, Sakala NS
Oda	63.68 A. Klumberg, Kalev	60.63 A. Mägi, ASK	60.62 J. Laidvee, Tartu Kalev	58.06 J. Issak, ASK	57.54 H. Öunap, Sakala NS

Rusikad ihkavad Berliini

TPK poksi võit soomlaste üle tõendas Eesti poksi head taset. Kuidas hävisid lahetagused ringilõvid. Poksijaile seatagu olümpianormid!

Poksijad astusid esimese suurema sammu Berliini poole. Kalevi väljal hävis Helsingin Voimalijade meeskond nii kiiresti, et võistlusmoment ise kippus jääma kahvatuks ja piiratuks. K. o-d nagu seirasid teineteist. See oli soomlaste poksi mustemaid päevi Eesti pinnal. Pärast seda, kui nad oma võimeid ülekaalukalt olid demonstreerinud Riias, ei lootnud nad Tallinnas niisugust „südamlikku“ kohtlemist. Ja seda enam — meie mehed olid heas vormis, kuigi niisugune nähe hiliskevade kohta oli esmalaadne. Paljudel juhtudel on kiputud juba esivõistlustel olema alavormis. Nüüd me nägime, et poksijaid võib hoida ka pidevamalt heas vormis, kui aga neile muretsetakse väärilisi võistlusi, millelt midagi võib õppida. Seda tõendavad ka TPK noorte retked naabermail. Hoolsa treeningu eest on välisvõistlus neile moraalseks rahulduseks. Ja kui noortele juba niipalju kohtamisi võimaldatakse, siis näib kindlana, et homsepäeva poksigeneratsioon tänase kaugelt ületab ja rahvusvahelisele klassile lähemal on.

Kärbeskaalus soomlane Lumilahti algas ägedalt noore Keruga. Viimase upperid ei avaldanud soomlasele mingit mõju, kuna too kaitses hästi ja sooritas häid läbimurdeid Keru paberlisest kaitsesest. Pärast korduvaid põrandakäimisi tuli Kerul vastu võtta teenitud kaotus.

Kukk-kaalus Freimuth alustas Pelkose vastu vägeva ja jõulise seeriaga, milles oli isegi teeseldud liigset üleolekut. Kuid soomlane, kes ilmselt ei küündinud Freimuthi klassini, sai löögi maksa ja loobus 1. ringil.

Järgnevalt Seebergi vastu ringi astuvat Paavo Savolaist see aga ei heidutanud. Ta alustas tuntud tempoga, tabas Seebergi korduvalt ja noppis punkte. Kuid siis tabas teda ootamatult Seebergi löökiderahe ja Paavo käis korduvalt põrandal. Üldse, Seeberg petteliselt meelitas Savolaise pealetungile ja kasutas siis oma valusaid haake. Ja need olid sellevõrra tugevad, et põrand tuli vastasele lähemale kui tavaliselt. Lõpupoole näis, et Savolainen siiski võidab, kuid „Eeps“ tõendas oma üleolekut sellega, et saatis vastase k. o. hädaohtu. Võistlus lõppes Seebergi selge võiduga.

Stepulov kergekaalus Liekoski vastu hakkas demonstreerima oma liikuvat poksiballetti, tabades soomlast koguni ootamatutel hetketel ja saades ka ise rea lööke sisse. Soomlane katkestas võistlemise juba 1. ringil, põhjendades käevigastusega. Kergekaalus Kapustin saatis Suhosele löögi solaari ja viimane kõverdus, vaadates süüdistaval ilmel kohtunik Stenvalli poole. Kuid see vaid naeris: Suhose virildunud nägu ei olnud veel mingiks tõendiks sel-

leks, et Kapustin oleks teinud madallöögi. Tabamus Suhose solaari oli kõigiti korrapärase. Võistluse jätkamine osutus Suhosele aga võimatuks. Ta ei võinud enam tõusta, kuna Kapustin ta siis puhtasse k. o-sse oleks läkitanud. Seepärast Suhonen alistus.

Taaveti ja Koljati heitlus läks lahti poolraskekaalus V. Issajevi ning tugeva ja pika soomlase Sandgreni vahel. Sandgren oma kaalu poolest võib võistelda ka raskekaalus, kuna Issajev on rohkem keskkaalu-mees ja annab hädavaevalt välja poolraskekaalu normi. Soomlane vajus füüsiliselt nõrgemale vastasele peale, kuid sattus Issajevi sirgete otsa. Seepeale ta alustas tantsisklevat passimispoksi, kuid Issajevi tuli hingeline võistlusviis andis tõhusamaid tulemusi. Ta ei liikunud üleliigselt, mis osutus kõikide soomlaste tulutuks vaevanägemiseks ja mida meil veel ainult Stepulov harrastab, vaid sooritas oma ataagi paigalseistes. Sandgreni tants muutus korruga sellevõrra intensiivseks, et I. käed alla laskis ja ootas kuni vastane jälle arvab heaks ligemale tulla. Selle võistluse hääletas soomlaste kohtunik-esindaja Stenvall küll Sandgrenile, kuid eesti kohtunikud üksmeelselt Issajevile, mis oli siiski õiglasem otsus.

Väärotsus tehti matshi Koivunen-Salongi kohta. Soomlane küll mõnel korral komistas ise enda taktika otsa, kui ia Salongi nurka püüdis suruda. Ent just nurgast tabas teda Salongi upperitega valusalt ja Koivunen loobus nurgavõistluse üritamisest, harrastades lahtist võistlust. Ta poksis erilise kireta ja stiilselt, kuid leidis Salongis endale samasuguse vastase. Koivuse paremus oli vaid õhuline. Hääled olid 2:1 Salongi kasuks, milline otsus oli kohtunike maitseasi. Raskekaalus Holmström ja Kruberg pusklesid

Eesti poksi juhte Peeter MATSOV (keskel) oma klubi kahe parimasse klassi kuuluva poksijaga. Vasakul E. SEEBERG ja paremal N. STEPULOV.

Moment rugby-võistlusest. See spordiala väärib propageerimist ka Eestis. Rugby on hea ka poksijate treeninguna.

nagu rasked mehed kunagi. Mõlemad olid aeglased, sealjuures Holmström tehniliselt parem. Mõlemad olid knoki lävel, kuid soomlane suutis oma võimaluse realiseerida.

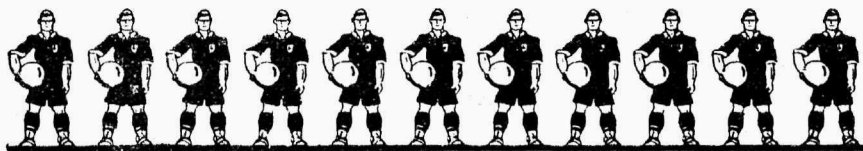
Meie poksitase on tõusnud, vähemalt pole meil põhjust endid pidada soomlasist halvemaks. Järgmine samm edasi on juba nende võitmise küsimus ja poksisuhete loomine suuremate poksi-rahvastega. Viimase kohta praegu puuduvad väljavaated, kuid olümpiale peab Eesti poks viidama.

Kergejõustiklasile seatakse olümpianormid. Ületab mõni kergejõustiklastest olümpianormi, siis pääseb ta Berliini. Kui aga poksija on selle võrra heas vormis, et ta teoreetilise olümpianormi on ületanud, mis siis? Kas ei tundu tema kojujätmine siis mitte patuna eesti võistlusspordi vastu?

Poksijaile võib ju lõpuks üles seada ka normid, milliste ületamine tähendaks täie poksimeeskonna

saatmist Berliini, olgu siis saadetaval meskonnal paar nõrka punkti nooremate meeste näol, kuid nende saatmine tasub end niigi. Normiks võiks seada Soome ja Läti vastu maavõistluste ning peale selle Balti poksiturniiri võitmise. Kui kaotavad, siis ei sõida Berliini. Lihtne ja selge ja sugugi mitte utoopiline norm. Nende normide püstitamisel tuleb tähele panna, et tiivustatuna võimalusest Berliini pääseda, mehed asuvad intensiivsemale treeningule. Ja kas see pole eelgarantiiks, et poksitase võib veel enne olümpiat jõuda uue muranguni, veel parema poksi poole. Kas tänava on võimalik korraldada poksijate treeninglaagreid ja millised on ülemaalsed võistlejate ettevalmistamise võimalused, eks see jääb juhtide otsustada. Otsustavate sammude astumiseks on praegu aga eelviimane tund.

E. Sein.

2 VIIKI

Kaks värsket maavõistlust meie Balti rivaalidega, s. t. Läti ja Leeduga, mis peeti nädalase vaheajaga — esimene 12. juunil Riias ja teine 19. juunil Tallinnas, oli kujukaks tõenduseks selle kohta, et rahvusmeeskond on sageli kunstlik ja provisoorne koondus, kes ei oma seda kontinuiteeti, mis on omane klubimeeskonnale. Kaks maavõistlust ja kaks viiki. Viigid on tegelikult ka küll rahuldavad saavutused, kuid seda olemast lakavad nad kohe siis, kui nad saavutatud rohkem õnnega. Pealegi kui võis eeldada, et vastased on võidetavad, s. t. nende üldine pallitase nõrgem. Võib öelda, et üksikult on Eesti klubimeeskonnad momendil paremad Läti ja Leedu vastavatest, kuid selektsioon rahvusmeeskonda kukub vastastel paremini välja.

Näib nii, et peab loobuma rahvusmeeskondade moodustamisest n.-n. staridest. Kahel peetud maavõistlusel saab väga vähe, peagu üldsegi, ette heita Eesti rahvusmeeskonna koostajale. Igale kohale oli valitud momendi parim mens. Kuid et nende vahel mäng ei klappinud, siis seda tõde oli raske ette aimata. Nüüd tuleks aga kaalumisele võtta, kuivõrd momendil paika peab rahvusmeeskonna koostamine staridest. Meie jalgpall on ikkagi murrangajajärgus. Pealevõrsunud noored pole veel omandanud seda rutiini ja raffiniteeti, mis on näiteks E. Elmanil, E. Tipneril, E. Einmanil ja E. Saarel. See asjaolu on noortel suureks pidurduseks koosmängu arendamiseks iga kaasmängijaga. Ta on harjunud kokku mängima üksnes oma klubimeeskonnas, kuid rahvusmeeskonnas, s. o. mitme klubimeeskonna koonduses, tundub ta peagu võõrkehana. Tal puuduvad kogemused iga kaasmängija mõistmiseks.

Sellepärast näib parema moodusena rahvusmeeskond baseerida teatud paremale klubimeeskonnale ja ainult paar täiesti nõrka kohta asendada teiste klubide parematega. Siis saavutatakse suurem mänguühtlus, mis tänavu peetud kahel maavõistlusel Eesti rahvusmeeskonnal puudunud. See on ka eksperiment, kuid vastuvõetavam eksperiment, kui Ungari ja Rootsi

vastu katsetada meeskonnale löögivõimsuse andmist paari üksiku koha ümberasetamisega.

Riias Läti vastu tundus Eesti rahvusmeeskond 2—3 värava võrra parema meeskonnana. Kuid viik saavutati siiski suuri vaevu, viimasel minutil. Siis võis viiki seletada eestlaste ebaõnnega ja osalt ka selle asjaoluga, et mängiti võõral pinnal, kus võitmine raskem. Sellepärast oli Riia 1:1 lepitav.

Leedu vastu Tallinnas, s. t. oma pinnal ja oma rahva ees, oli mõeldav loomuliku järeldusena Riias nähtu põhjal Eesti võit. Pealegi, kui oli teada, et leedulased olid saanud suure kaotuse lätlastelt, kellest eestlased Riias olid mängult üle. Eesti võidab — oli üldine ennustus. Erinesid arvamused üksnes selles, kui suurelt Eesti võidab. Tuli siiski ainult viik, seejuures säärane viik, mis oli moraalseks kaotuseks: leedulased olid paremad vähemalt ühe värava võrra. 2:2 asemel väärised nad võidu 3:2. Tuli seista fakti ees, et kuigi eestlased Tallinnas ei mänginud nõrgemini, kui Riias, ei piisanud sellest mängust leedulaste võitmiseks.

Välja arvatud vv. E. Tipner, logisesid kõik ülejäänud liinid. Ja mitte ainult, et logisesid koosmängus, vaid ka tehniliselt jättis mäng palju soovida. Söötmine oli ebatäpne, puudus mänguteravus ja isegi elementaarasjus, nagu palli „surmamises“, oli suuri krobelisusi. Leedulased olid klassilt arenenumateks mängijateks. Nende edurivi jättis täiesti toreda mulje. Samuti mängis ühtlasemalt paremini poolkaitse.

Alates 1934. a. hooajal on Eesti püsinud võitmatuna, kuid samal ajal ka võidukuseta. L. a. kolmele viigile lisandus tänavu kaks. Seega viis viiki järjest. Kui Eesti rahvusmeeskond ka Ungari ja Rootsi vastu saavutaks viigid, siis oleks see lohutuseks tänavusele kahele halvale viigile. Seda lohutust loota on siiski asjatu, kuigi võib eeldada, et Ungari ja Rootsi vastu on eestlaste mäng (mitte resultaat) parem, kui Läti ja Leedu vastu.

Eesti Spordi Keskliidu uus põhikiri kinnitatud

Eesti Spordi Keskliidu uus põhikiri, millega läbi viidud spordijuhtimise tsentralisatsioon, on kinnitatud. Esindajatekogu esimene koosolek uue põhikirja alusel peeti 13. juunil s. a. Sellel kinnitati l. a. tegevuse ja kassaaruanded ning valiti uus juhatus.

Esimeheks valiti seniselt edasi K. Terras ja esindajatekogu poolt valitavaks kolmeks juhatusliikmeks V. Prii, A. Kleinberg ja R. Saue. Peale nimetatute kuuluvad juhatusse automaatselt kõigi eriliitude esimehed ja kaks maakonnaliitude esindajat. Kaks viimast valitakse hiljem maakonnaliitude esimeste poolt. Eri-liitude esimeesteks on: A. Anderkopp (jalgpalliliit), A. Veiss (Ekraveliit), E. Lepp (talispordiliit), A. Tooms (tenniseiliit), E. Klumberg (käsipalliliit), O. Köster (raskejõustikuliit), V. Puhk (veespordiliit), H. Kuk (võimlemisliit) ja G. Virma (veeremänguliit). Seega on keskliidu juhatus 15-liikmeline.

Revisjonikomisjoni valiti major J. Lepp, E. Kõppo ja Janson. Spordikohtu koosseis kinnitati senisena: G. Laanekõrb, V. Ever, R. Kuuskmaa ja A. Assor; kandidaatideks R. Viederfeldt ja N. Teiss.

Keskliidu juhatus on oma ametid jaganud järgmiselt: esimeheks on K. Terras, esimene abiesimees A. Anderkopp, teine abiesimees V. Prii, sekretär A. Tooms, sekretäri abi A. Kleinberg, laekur R. Saue ja staadioni valitseja E. Klumberg.

Raskejõustiku Mängud

Eesti Mängude ja Eesti Talispordimängude eeskujul on Eesti maadlus-, tõste- ja poksiliit otsustanud eeloleval sügisel korraldada esimesed Eesti Raskejõustiku Mängud, millel üleriiklik ulatus ja millest võivad osa võtta nii organiseeritud kui ka organiseerimata sportlased.

Mängud on jagatud kolme ossa: 1) võistlused maakondades, 2) võistlused ringkondades ja 3) lõppvõistlused Tallinnas. 22. septembril korraldavad kõik maakonnad võistlused maadluses, tõstmises ja poksis ning nende põhjal koostatakse maakondade esindusmeeskonnad, kes 6. oktoobril võistlevad ringkondade võistlustel. Kogu Eesti on jagatud ringkondadesse järgmiselt: 1. ringkond — Saaremaa, Läänemaa ja Harjumaa (ilma Tallinnata), 2. ringkond — Järvamaa ja Virumaa, 3. ringkond — Pärnumaa ja Viljandimaa, 4. ringkond — Võrumaa, Valgamaa, Põlva ja Tartumaa (ilma Tartuta), 5. ringkond — Tartu ja 6. ringkond — Tallinn.

Lõppmängud peetakse Tallinnas 19. ja 20. okt.

Tuleb soovitada kõigile organisatsioonile varakult alustada mängude ettevalmistusega, et need õnnestuksid võimalikult hästi.

ÜENÜ Tallinna võimlemisinstituudi esinemisõhtu

Eesti Mängude aastapäeval korraldas ÜENÜ Tallinna võimlemisinstituut võimlejate esinemisõhtu Kadrioru staadionil. 14. juunil täitus täpselt aasta, milal Tallinna olid saabunud Eesti Mängudest osavõtjad.

Kaugelt üle 1000 pealtvaataja oli kogunenud jälgima instituudi võimlejate esinemist. Harva on meie publikul võimalus jälgida säärast suurepärasest esinemist. Esinemine oli sulav ja kaasakiskuv ning kujunes peagu tippsaavutuseks võimlejate esinemise alal. Õhtu naelaks kujunes meesmusterrühma esinemine. Meeste temporikas ülesastumine oli eriti distsipliinirikas ja täiuslik. Ka naismusterrühm oli hea. Ernst Idla on instituudis tulnud toime suure tööga. Nüüd, pärast musterrühmade esinemist, mõistame kõige paremini, miks Eesti Mängudel võimlemine kujunes nii haravaks ja õnnestunuks. E. Idla oli välja koolitanud tubli juhtide kaadri.

Peale võimlemise demonstreeriti rahvapärasteid mänge, millel oli suuri väärtusi. Samuti nauditavaiks kujunesid rahvatantsud Ullo Tuomi juhatusel.

Instituudi õhtul mälestati vaikse püstitõusmisega Eesti Mängude isa, surma läbi lahkunud Leopold Tõnsoni.

Eesti veeremängu-esivõistlused

Mais lõppesid Eesti veeremängu-esivõistlused, mis kestsid neli päeva. A-klassis tuli meistriks A. Järv, TGVG, 692 silmaga. Teiseks tuli J. Heinmann, TGVG, 666 s., kolmandaks A. Tannberg, Narva VHS, 653 s., neljandaks K. Kister, TVK, 640 s., viiendaks E. Hansen, TVK, 604 s., ja kuueandaks V. Viin, TVK, 601 silmaga.

B-klassis võitis A. Arenberg, TGV, 626 s., teiseks H. Piisa, TGV, 584 s. ja kolmandaks J. Mitt, TGV, 568 s. C-klass: 1. J. Kallo, TVG, 520 s. 2. A. Jürgens, TVK, 509 silma.

Parima organisatsiooni nimetuse omandas Tallinna Veeremängu Klubi 5963 silmaga. Järgnesid TVK 5844, Pärnu KK 4806, Rakvere HVS, 4803 silmaga ja Narva VHS.

Võistlejaid oli üle 100.

Moskvasse gigantne staadion

Venemaal võtab spordiliikumine järjest suuremat hoogu ja ulatust. Spordivõimalusi avardatakse järjest. Lähemal ajal valmib Moskvas gigantne staadion, mis on viiendaks pretendentiks maailma suurima staadioni nimetusele. Peale Moskva staadioni, mille nimeks Dynamo-staadion, on ülejäänud neli suurimat staadioni

EESTI SPORDILEHT

SPORDITEADUSLIK KUUKIRI

New-Yorgis, Los Angelesis, Pariisis ja Wimbly staadion Londonis.

Dynamo-staadioni rekonstrueerimisel kaeveti välja 75.000 m³ mulda, et endist staadioni sügavndada 3 m võrra. Tribüüni pinkide read kõrvuti panduna ulatuksid 25 km kauguseni. Staadionil on jalgpalliväli ja eriväljad kergejõustikuks. Ümber jalgpallivälja on 400-meetriline jooksurada. 100 m jooksuks on 8 rada. Peavälja kõrvale ehitatakse veel kaks jalgpallivälja, suur talibassein, võimlad, tenniseväljakud, auditoorium ja rida teisi välju.

Venelaste arvutuse järgi võib Dynamo-staadion valmina kõigile oma väljadele ja ehitustesse mahutada pealtvaatajaid korraga 250.000 inimest.

2.10 kõrgust

Jaapani ja Filipiinide vahelistel kergejõustikuvõistlustel hüppas jaapanlane Hinosi Tanaka 2.10 kõrgust, mis on uus hiilgav maailmarekord. Seega andis kollane rass esimese mehe üle 2.10, kuigi eeskätt selleks lootusi asetati ameeriklasele W. Martyle, kelle nimel on ametlik maailmarekord — 2.06 — ja kes peale selle on hüpanud latti kergelt riivates 2.07,1.

L. a. euroopavõistlustel K. Kotkalt 2 m saavutamise puhul ennustati, et ka nim. Soome eestlane võib hüpata üle 2.10. Esialgul pole Kotkas seda ennustust täitnud. 19. juunil kaotas ta Helsingis vahehüpetega A. Kuusele. Mõlema saavutasid 1.93. A. Kuuse tagajärg on uueks Eesti rekordiks, kuna A. Kuuse 1933. a. Vilnos hüpatud 1.95 on ametlikult kinnitamata.

Jaapanlase H. Tanaka resultaat on paremuselt kõigi aegade maailma kolmas kergejõustiku tagajärg, kui järjestusse võtta ka G. Dunni demonstratsioonvõistlustel saavutatud kettaheite resultaat 54.86.

Kuidas Poolas täiendatakse olümpiafondi

Nagu maailmas mujalgi, ei panda ka Poolas kõik lootused üksnes valitsusele raha saamiseks olümpiafondi. Olümpiafondi suurendamiseks uute allikate otsimisel on poolakad tulnud eskuju võtmist väärivale ideele. Kokkuleppel Poola olümpiakomiteega korraldab suurim spordileht „Przeglad Sportowy“ lugejate vahel ennustusvõistlused kõigi suurimate spordivõistluste puhul. Ennustusvõistlusest osavõtja täidab vastava kupongi, mis maksab 25 grossi, ja saadab selle toimetusele. Ennustusvõistluse võitja saab preemiana 200 zlotti, kuid ülejäänud sissetulek kantakse olümpiafondi arvele.

Saksas tõstmises kuus kaalu

Saksas lastakse tõste-esivõistlustest osa võtta üksnes neid, kes hooaja vältel avalikel võistlustel on tõsete kogusummadena saavutanud järgmised normid:

kärbeskaal	230 kg
sulgkaal	255 „
kergekaal	280 „
keskkaal	310 „
poolraskekaal	320 „
raskekaal	335 „

Ülalnähtult korraldatakse Saksas esivõistlusi kuues kaalus tavalise viie asemel. Tõstespordi liit on kaalut-

Nr. 6

22. juunil 1935

16. aastak.

Ilmub Eesti Spordi Keskkliidu väljaandel iga kuu 20. päeval.

Toimetus ja talitus: Tallinn, Raekoja pl. 9. Tel. 444-28

Talitus avatud iga äripäev kl. 9—3.

TELLIMISHIND: aastaks 3 krooni, 1/2 a. 1 kr. 50 snt., 1/4 a. 75 snt.

Välismaale aastaks 4 krooni, 1/2 a. 2 krooni, 1/4 a. 1 kroon.

Tellimiste vastuvõtm. talituses, kõigis postkontorites ja ajakirjanduse kontorites

KUULUTUSTE HIND: välimine kaas ja tekstis: 1/1 lhk. Kr. 50.—,

1/2 lhk. Kr. 25.—, 1/4 lhk. Kr. 12.50; sisemised 1/1 lhk. Kr. 40.—,

1/2 lhk. Kr. 20.— 1/4 lhk. Kr. 10.—.

KUULUTUSI VÕTAVAD VASTU: talitus, Raekoja pl. 9, tel. 444-28

A. Hahn, tel. 440-98 ja ajakirjanduse kontorid.

Üksiknumber 25 senti.

lenud, kas mitte kogu maailmas läbi viia tõstmises kuus kaalu, kuid seni pole veel otsust langetanud.

K. Lasn võitis E. Wittmanni

Tänavused Tallinna lahtised tennise-esivõistlused pakkusid tihedas konkurentsias reas kõrgetasapinnalisi matsche.

Osavõtjaid oli ka väljaspoolt — Rootsist, Poolast ja Lätist. Välismaalaste võiduloorbereist ei saanud osa ainult lätlased, kes juba eelringides välja kukkusid. Seda edukamad olid rootslased — abielupaar Engdahlid ja noor hallimeister S. Nyström.

Ühel ajal Tallinna esivõistlustega peeti ka mängud A. Mc. Kibbini rändauhinnale.

Eelringide matschid ei suutnud erilisel kõita. Rõõmustavaks asjaoluks oli siiski noorte märgatav edu (Lindquist j. t.).

Meeste-üksikmängu karika poolfinaalis serveris K. Lasn halva üllatuse, kaotades 4:6, 6:4, 4:6 S. Nyströmile. Kuigi sümpaatne rootslane ilmutas viimistletud tehnikat, ei tohtinuks Lasnale tõsise mängu juures võit raskusi sünnitada. Rootslase võit oli teenitud.

Tallinna esiv. meeste-üksikmängu finaalis võitis K. Lasn end kokku ning sundis juba võimatuse oreooliga ümbritsetud E. Wittmanni alistuma 4:6, 6:4, 6:1, 6:0. Enne seda kohtamist tegi H. Pukk poolfinaalis E. Wittmanni vastu ennastületava partii. Pukk juhtis tasakaaluka ja hästi läbimõeldud mängus teise setini, ei suutnud aga edu hoida ning kaotas napilt.

Naiste-üksikmängus päris meistritiitli pr. V. Nõmmik, kellele rootslanna prl. E. Thomasson suurt vastupanu ei suutnud osutada. Pr. Nõmmik võitis 6:3, 6:1.

Sega-paarismängus olid rootslased S. Nyström — prl. E. Thomasson rivaalpaarist W. Pukk — pr. V. Nõmmikust kaugelt paremad. Meistritiitli viisid rootslased koju võiduga 6:2, 6:3. Millegipärast on meil paarismängu harrastamine sööti jäänud. Üksikmängudes samade vastastega olid eestlased aga klass ees.

Meeste-paarismängu poolfinaali üllatuseks oli võitjaks oodatud E. Wittman — E. Lohki kaotus S. Nyström — V. Engdahlile, kuigi neil alul oli selge ülekaal. Finaalis kapituleerisid rootslased K. Lasn — H. Pukile 3:6, 6:8, 0:6.

K. M.

1857